Влада-Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ



№ 71 (1571) ♦ Субота, 19 квітня 1997 року ♦ Ціна договірна

Закон, і нічого крім закону

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз зустрівся із членами делегації Міжнародної організації роботодавців (МОР) і Міжнародної організації праці (МОП), яка в Києві брала участь у семінарі «Організації роботодавців у контексті проведення структурних реформ в Україні».

Глава парламенту розповів представникам МОР та МОП про хід приватизації в нашій державі, а також про проблеми зовнішнього та внутрішнього інвестування української економіки. Олександр Мороз підкреслив: «Попри всі недоліки в нас досить грунтовна законодавча база щодо захисту інвестицій».

Президент Ради США з міжнародного бізнесу, заступник голови виконкому МОР Ейбрахам Кац вважає, що нині рівень інвестицій в Україні низький, однак іноземні інвестори лише тоді вкладатимуть гроші в наші підприємства, коли переконаються, що «правила гри залишатимуться незмінними».

«Необхідна влада закону, — підкреслив Е. Кац. — І в цьому разі роль парламенту та особисто Голови Верховної Ради є ключовою». У відповідь Олександр Мороз зазначив, що законодавчий орган розуміє свою відповідальну роль і також прагне ствердити в суспільстві верховенство закону.

Під час зустрічі зазначалося, що відтоді, як МОР та МОП прийняли до свого складу Українську спілку промисловців та підприємців, вони вважають українські проблеми й своїми також.

ВІДДАЮЧИ ГРОШІ, ЗНІМАЄМО НАПРУГУ

Президент України Леонід Кучма дав доручення Кабінету міністрів вжити термінових заходів для погашення боргів по заробітній платі працівникам освіти. Він наголосив, що невиплата заборгованості веде до зростання соціальної напруги в освітянському середовищі, повідомляє ДІНАУ-Укрінформ.

Греби, лопато, натуроплату!

На той момент, коли читач триматиме в руках сьогоднішню газету, оцей знімок можна буде вважати до певної міри історичним, бо в колгоспі імені Гагаріна Ярмолинецького району на Хмельниччині сівба ранніх зернових завершиться. А оцей сівач



— Степан Степанович Слободян матиме повне право відпочити на власному городі. Бо він — так би мовити сезонний сівач — має за плечима вже 62 роки, і на колгоспне поле його кличуть тільки під особливо гарячу пору. А її тут уміють використати: здавна, при всіх властях колгосп зберігає дивовижну стабільність господарювання, таку дивовижну, що сюди приїздили на оглядини два українські президенти й кілька прем'єр-міністрів, он воно як!

А чого ж це Степан Степанович за таких славних умов курить не «Кемел», а самокрутку з махорки? А ось чому. У цьому господарстві (втім, як і повсюди в нашій бартерній державі) вигідніше розраховуватися з людьми не грішми, а натуроплатою. Отож, махорочка — та сама натуроплата і є. Можливо, навіть кепочка на голові Степана Степановича — теж звідти, з натуроплати. Бо голова правління Микола Паращук, кажуть, у дні розрахунку зі своїми працівниками стає людиною-універмагом — натуроплата приїхала...

... Ну, то — інша тема. Головне — відсіялися, а тепер, як то кажуть, роди, Боже, на всякого долю!

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.
Ярмолинецький район Хмельницької області.

Парламентська хроніка

Стрілка вказала на позначку «банкрут». Хто крутив барабан «поля чудес»?

Ранкове засідання 18 квітня

Тон продовженню обговорення законопроекту про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів стосовно формування державного бюджету задав представник Комісії з питань праці і соціальної політики Михайло Степанов. Він «розшифрував», що уряд пропонує «виїхати» за рахунок скасування низки соціальних пільг найменш захищених верств населення. Зокрема, М. Степанов зазначив, що комісія висловилася проти запровадження контрактної системи трудових відносин для загалу трудящих, зменшення ступеня захищеності у працевлаштуванні багатьох категорій населення, проти позбавлення пільг на паливо, освітлення вчителям, працівникам медицини і культури у сільській місцевості. Особливо гостро співдоповідач від імені комісії критикував пропозицію уряду внести зміни, спрямовані на підвищення пенсійного віку громадян, обмеження пенсій працюючим пенсіонерам, а також тимчасове припинення дії низки житлових, транспортних і деяких інших пільг ветеранам війни і праці, учасникам бойових дій.

(Закінчення на 2-й стор.).

«Я Вербило, а не верблюд»

У Києві відбувся IX з'їзд Спілки журналістів України

Сорокаріччя більшість зустрічає в доброму здоров'ї, з оптимістичним баченням майбутнього. Адже це та пора, коли настає рівновага між мудрістю з сивиною на скронях і людськими бажаннями. На жаль, СЖУ прийшла на свій 40-літній ювілей у стані, про який прийнято казати «швидше мертва, ніж жива». І раніше СЖУ не відзначалась особливим здоров'ям, а коли журналістську спілку очолив Є. Вербило, вона міцно «сіла на бюлетень».

(Закінчення на 5-й стор.).

Хліб-сіль для гостя готують і політики, і фермери

Розпочався дводенний офіційний візит в Україну Прем'єр-міністра Киргизької Республіки Апаса Джумагулова. Програмою візиту заплановано його зустрічі з Головою Верховної Ради Олександром Морозом, Президентом України Леонідом Кучмою, Прем'єр-міністром Павлом Лазаренком.

Обговорюватимуться стан та перспективи двостороннього економічного співробітництва. Передбачається, що Апас Джумагулов відвідає одне з фермерських господарств Київської області.

За результатами візиту буде підписано низку двосторонніх документів.

Чорнобильські метастази розростаються

Сьогодні площа зони відчуження та безумовного відселення — так звана Чорнобильська зона —становить 2044 кв. кілометри. Уже в червні ця територія збільшиться ще на 1000 кв. кілометрів. Таким чином, чотири сільськогосподарські райони Київської області буде вилучено з народногосподарського комплексу України. Саме в цей час планується, нарешті, завершити роботи, пов'язані з виконанням постанови уряду, прийнятої ще 1994 року, про відселення мешканців Поліського району та частини Житомирської області (радіаційне забруднення тут перевищує дозволений рівень) та передачу цих територій у розпорядження адміністрації зони відчуження, повідомляє ДІНАУ-Укрінформ.

Крім того, як повідомляє Інтерфакс-Україна, в зоні відчуження за три роки планується збудувати комплекс «Вектор» для переробки радіоактивних відходів. Перед початком будівництва буде проведено тендер на право ведення робіт.

Дошка пошани

Кандидатура у кватирці

Будинок для божевільних. Палата «Бонапартів»

У палаті все догори дном: літає пір'я з подушки, ковдра подерта на клоччя, сам Сеня з обмотаною рештками простирадла головою стоїть на підвіконні. Він увесь вигнувся, випнувся — сідницю вистромив у кватирку...

— Сеню, ви як малі діти, їй-богу, показилися, чи що...

— Це в такій обстановці проходили збори нашої первинної партійної організації...

Дошка продовжується на 4-й стор.



У номер

«Біле золото» за валюту? Можливі варіанти



Учора відбулася зустріч першого заступника Голови Верховної Ради України Олександра Ткаченка з Прем'єр-міністром Узбекистану Уткіром Султановим. Під час зустрічі обговорювались як політичні, так і економічні питання. За словами Олександра Ткаченка, один з найголовніших напрямів у наших двосторонніх відносинах — економічне співробітництво. Україна зацікавлена у зміцненні торговельних зв'язків із «країною бавовни».

Уткір Султанов, зі свого боку, зазначив, що законодавчий орган Узбекистану цілком підтримує уряд. І на першій же сесії минулого року ратифікував усі міжурядові документи, підписні Україною та Узбекистаном. Щодо «білого золота», то в 1995 році Узбекистан прийняв закон про заборону клірингових операцій. Цей захід дав змогу збільшити експорт країни втричі, оскільки такий закон стимулює експортерів. Однак у відносинах з Україною може бути знайдено компроміс у цьому питанні.

Український депутат — в американському університеті

«Енергетична незалежність України» — таку назву мала доповідь, яку прочитала народний депутат України, президент корпорації ЄЕСУ Юлія Тимошенко у школі міжнародних відносин при університеті імені Джона Гопкінса (Вашингтон).

— Нам всім варто знати якомога більше вірогідної інформації, яка дала б можливість будувати партнерські стосунки на різних рівнях з максимальною ефективністю, — сказала Юлія Тимошенко.

Оскільки досі в американській пресі тему постачання газу в Україну висвітлювали вельми тенденційно, слухачі зацікавлено вислухали доповідь та прийняли участь в дискусії, якщо керував професор Вільфред Коль. Агентство Ассошіейтед Пресс подало детальну інформацію про цю подію. В ній, зокрема, говориться:

Обрана до українського парламенту торік Тимошенко зазначила, що наполягатиме на впровадженні законодавства, спрямованого на реформи, в тому числі на ті, що стосуються приватної власності та заохочення інвестицій, які, за її словами, могли б зменшити «вплив бюрократії та тіньової економіки на бізнес». Вона також зауважила, що в червні цього року в Києві відбудеться конференція, в якій візьмуть участь американські та українські представники бізнесу та урядовці. Першим кроком мусить стати відкритий діалог та відсутність спроб приховування інформації», — сказала вона.

Парламентська хроніка

Стрілка вказала на позначку «банкрут»...

Ранкове і денне засідання 18 квітня

(Початок на 1-й стор.).

Адже, як зазначалося, законопроект не визначає конкретних термінів такого припинення. Категорично заперечуючи ці «нововведення» уряду, представник комісії частково погодився на пропозиції скоротити деякі пільги державним службовцям. Але знову ж таки закликав не поспішати з обмеженням їх пенсійного забезпечення, зазначаючи, що це має регламентуватися єдиним пенсійним законом для всіх категорій держслужбовців.

Узагальнюючи, М. Степанов наголосив, що фактично цими пропозиціями уряд спонукає народних депутатів сповна ліквідувати всі соціальні гарантії найменш захищеним верствам населення, напрацьовані за роки незалежності. А власне бачення ситуації М. Степанова таке: як у тій відомій телегрі — стрілка вказала урядові на позначку «банкрут», і це означає для нього вихід із гри. Щоправда, народний депутат Петро Шейко тут же зазначив, що й парламент опинився у патовій ситуації, коли мусить відкидати всі пропозиції уряду, тому банкрутом на сьогоднішній день треба вважати саме Верховну Раду.

Та багато народних депутатів усе-таки пропонували не шукати винних, а розглянути пропозиції про джерела надходжень коштів до бюджету, за рахунок яких можна було б забезпечити надання пільг населенню. Такі пропозиції зводилися до того, щоб, скажімо, запровадити надзвичайний стан в економіці або ж просто скоротити пільги деяким іншим категоріям працюючих. Всі учасники обговорення цього законопроекту сходилися в єдиному: кожний закон, до якого пропонуються



зміни і доповнення, треба розглядати окремо і без поспіху. Обговорення вирішили продовжити і після півгодинної перерви.

Анатолій БЕНЬ.

***

Із заключним словом в обговоренні Верховною Радою проекту закону України про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України стосовно формування бюджету виступив заступник міністра фінансів В. Матвійчук.

На розгляд депутатів було винесено чотири проекти постанови з цього питання. Однак ані таємне, ані поіменне голосування не дало потрібної кількості голосів для прийняття жодного з них. Головуючий Олександр Ткаченко запропонував доручити узгоджувальній комісії доопрацювати проект закону і винести його на голосування наступного вівторка, що й було схвалено. Верховна Рада приступила до повторного розгляду статті 7 проекту закону України про податок на доходи фізичних осіб. З доповіддю з цього питання виступив член Комісії з питань фінансів і банківської діяльності Валерій Альошин.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Ладен присягу переступити, аби на двох стільцях сидіти?

Конституція — закон для кожного

Здається, можна дати стовідсотковий прогноз: народні депутати-сумісники одержать жадане офіційне тлумачення Конституції та законів України, але воно не буде на користь суміщення депутатської діяльності з іншою роботою, державною службою чи представницьким мандатом. Такий висновок наша газета зробила ще 26 листопада минулого року («Стахановську лопату краще тримати обіруч»), коли досліджувала цю проблему у зв'язку з тим, що Голова Верховної Ради відповідно до норм Конституції і Цивільного процесуального кодексу подав заяви до Київського міського суду про дострокове припинення повноважень депутатів-сумісників. Це стосувалося і Антона Бутейка, тоді народного депутата, який поєднував цю діяльність з посадою першого заступника міністра закордонних справ України. І доводив у Київському міському суді, що працює в міністерстві на громадських засадах, не одержує там зарплату, а тому, мовляв, не може вважатися сумісником. Однак ані Київський міський суд, ані Верховний суд України не взяли до уваги ці докази. У першій інстанції було прийнято рішення про дострокове припинення повноважень А. Бутейка як народного депутата. Його касаційну скаргу не задовольнив Верховний суд. Повільно, але впевнено суди загальної юрисдикції ухвалили аналогічні рішення й відносно інших сумісників. Нині з 34 заяв голови парламенту задоволено в першій інстанції з десяток, решта перебуває на розгляді, а деякі депутати звільнилися з посад у виконавчих органах влади, щоб не втратити депутатський мандат. Кожне з цих рішень суду супроводжується оспорюванням їх справедливості. Самими, так би мовити, «потерпілими». Вони переконані в тому, що Конституційний суд розтлумачить усе по-іншому.

Та найголовніше — вимога Конституції про несуміщення посад, а в разі її невиконання — припинення повноважень народного депутата на підставі закону за рішенням суду.

Чи є такий закон, на підставі якого можна в судовому порядку розв'язати цю проблему? Так, є. Це закон про внесення змін і доповнень до Цивільного процесуального кодексу, де викладено процедуру дострокового припинення повноважень. Він набрав чинності після складання депутатами присяги на вірність Україні. Це посилання частина депутатів трактує так: присягу не склали 63 народні депутати, тож закон нечинний. І додають, що за Конституцією присягу мають складати депутати, вступаючи на посаду. З цього робиться висновок, що вимога Конституції стосується не нинішнього складу парламенту, а всіх наступних. А сам акт присяги нинішніх депутатів був неконституційний. Він усього-на-всього політичний акт для консолідації депутатського загалу, а не для правових наслідків, таких, як дострокове припинення повноважень.

Наводячи всі ці аргументи, представник 78 народних депутатів, котрі підписали подання до Конституційного суду, Антон Бутейко забув про те, що саме після внесення змін до ЦПК, усвідомлюючи, які наслідки вони законодавчо закріпили відповідно до вимог Конституції, народні обранці прийняли присягу.

А до того ж, судді Конституційного суду нагадали Антонові Бутейку, що за законом про вибори кандидати в депутати, у разі їх обрання, мали звільнитися з попереднього місця роботи і перейти на постійну роботу у Верховну Раду. Суд не прийняв як доказ те, що Конституція 78-го року допускала, аби депутат частково чи повністю поєднував працю законодавця з іншою роботою, на якій йому мали б компенсувати заробітну плату...

Ці та інші аргументи стали підставою для міркувань конституційних суддів про те, що депутати-сумісники прагнуть до того, щоб по відношенню до них діяли подвійні стандарти, щоб їх не стосувалися вимоги Основного Закону. Йшлося навіть про таке спірне для декого поняття, як совість...

Утім, філософствування обернулося з'ясуванням безпосередньо становища персони Антона Бутейка. Скажімо, конституційні судді нагадали йому, що, йдучи на посаду першого заступника міністра закордонних справ у жовтні 1995 року, Антон Денисович, будучи народним депутатом України, свідомо порушив вимогу статті 13 Конституційного договору, котрий діяв тоді, про те, що народні депутати працюють у Верховній Раді України на постійній основі.

Заперечення Антона Денисовича було плутаним, але зводилося до того, що Конституційний договір, так само як і присяга, був політичним документом, а не юридичним, а робота на посаді першого заступника міністра закордонних справ — це творча робота, яку не заборонено поєднувати з депутатською діяльністю. Не буду говорити про емоції, які викликають подібні заяви такої поважної державної людини, як Антон Денисович. Мабуть, на його думку, краще навести сумнівні аргументи, аніж ніякі. Утім, говорячи про віддачу на роботах — депутатській і в міністерстві, Антон Бутейко розповів про свою завантаженість і навіть заявив: «Запитайте у мого водія...» Та судді, точно знаю, не запитуватимуть водія про творчість Бутейка. Вони аналізують норми Конституції і законів.

Антон Денисович навіть висловив їм співчуття, визначивши наше законодавство як «абракадабру», в якій важко розібратися. Мовляв, тому він, юрист, не послухався колег-депутатів з групи «Центр» і не висувався кандидатом на посаду судді Конституційного суду. Що ж, мабуть, це робота не настільки творча, щоб захопила Антона Денисовича...

Світлана ПИСАРЕНКО.

Урожай-97

Чи побільшає зерна від «Зерна»?

Рада міністрів Криму розробила програму «Зерно». Вона дасть можливість, як гадають урядовці, збільшити виробництво продовольчої пшениці і розширити площі під зернові культури.

Стан посівів, забезпеченість засобами захисту, кількість посівних площ, мінеральних добрив, вважає генеральний директор виробничого об'єднання елеваторної і зернопереробної промисловості Криму Леонід Козак, дозволяють сподіватися принаймні на 800 тисяч тонн валового збору зерна пшениці. Цього року об'єм закупівлі зерна за держзамовленням на півострові становитиме майже 260 тисяч тонн, пшениці — близько 200 тисяч.

Нині, за словами директора, законтрактованість товаровиробника під держзамовлення-97 на продовольчу пшеницю виконано на 105 відсотків.

Але це не означає, що все йде гладко. Держкомресурс, якому Кабінет міністрів доручив забезпечити постачання палива, своїх зобов'язань не виконує. Він згідно з графіком, затвердженим в уряді, має з 36 тисяч тонн, передбачених договорами, виділити 24 тисячі тонн дизпалива. Втім надійшло нині менше 20 тисяч. Недодані тонни має відвантажити Лисичанський нафтопереробний завод. Але зараз паливо там відсутнє. І хоча на цьому підприємстві, як і в доперебудовні часи, безвиїзно знаходиться кримський представник (такий собі «тягни-штовхай») —штовхати поки що нічого.

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

Погляд на Дністер з обох берегів

ПРОБЛЕМИ екологічного стану Дністра обговорено під час зустрічі робочої групи Верховної Ради України із членами парламентської делегації Республіки Молдова.

За словами члена постійної комісії парламенту Республіки Молдова з питань соціального захисту, охорони здоров'я й екології Іллі Тромбіцького, процес урегулювання екологічної ситуації на Дністрі здійснюється повільно й дещо однобічно. Отже проблеми Дністра мають стати пріоритетними для обох країн-сусідів. Так, уже створена на урядовому рівні спільна комісія, яка займається проблемами Дністра, але їй, на думку наших сусідів, слід працювати активніше, комплексніше.

Сторони зійшлися на тому, що потрібно розробити наукову стратегію оздоровлення ріки. Тим паче, в Україні є вже досвід такої роботи щодо Дніпра. А на політичному рівні — спільну конвенцію стосовно Дністра і басейнову угоду, яку підпишуть місцеві керівники.

На думку директора Інституту гідробіології НАНУ В. Романенка, навіть за нинішньої скрутної фінансової ситуації треба проводити на Дністрі спільні наукові експедиції, під час яких вивчати екологічні проблеми. Тим паче, що цікаві напрацювання у цьому напрямі мають і українські, і молдавські вчені.

Роман ВАТРИЧ.

Сергій ПРАВДЕНКО, «Голос України»

ДЕПУТАТ ВІД ОКРУГУ. І ВІД ПАРТІЇ

Точка зору

У нашій державі — 38,5 мільйона виборців. До Верховної Ради треба обрати 450 народних депутатів.

Мажоритарний принцип — не підходить. Бо не сприяє політичній структуризації суспільства, не дає можливості визначити політичну силу чи блок сил, повністю відповідальних за державну політику. Зовсім не враховує голосів, поданих проти кандидата, який переміг. Сприяє процвітанню соціальної демагогії та підкупу виборців округу. І не сприяє — елементарній дисципліні в роботі вищого законодавчого органу та його комісій (комітетів).

Отже, треба застосовувати пропорційний принцип? За партійними списками, коли вся держава стає, по суті, єдиним виборчим округом? Це теж не зовсім підходить. Хоча б тому, що люди звикли — і це їхнє право — мати справу не просто з партіями та їх програмами, але й з конкретними особистостями, які представлятимуть у парламенті їхні інтереси, зустрічатимуться з ними.

Тому пропонується така система (запозичена з австрійської). Країна розподіляється на 90—100 виборчих округів. Діють окружні виборчі комісії, обласні і центральна.

В кожному окрузі — 400-420 тисяч виборців. Кожний округ — потенційно п'ять депутатських мандатів.

В кожному окрузі змагаються конкретні представники конкретних партій. Тобто — виставляється конкретний список від кожної партії чи блоку партій, які беруть участь у виборах. І боротьбу ведуть з партійними програмами в руках конкретні представники партій чи блоків.

Прохідний бал для конкретного кандидата від будь-якої партії — 80 тисяч голосів виборців, поданих «за». Після складання присяги такий кандидат стає депутатом.

Найпростіший, але неймовірний варіант — в окрузі N від кожної партії змагалися кандидати п'яти партій і кожен набрав по 80 тисяч голосів. Всі п'ять —депутати.

Найвірогідніший варіант: один-три кандидати набрали по 80 тисяч голосів, а представники ще 10 партій і блоків — по 10-20 тисяч голосів. Тобто й одного мандата ніхто з десяти «підняти» в даному окрузі не може. І вся інформація про подані за ту чи іншу партію голоси надходить до обласної виборчої комісії. Вона разом з представниками партій підраховує всі ці залишкові голоси і розподіляє їх між партіями так, як вони й були за них подані. Набралося 80 тисяч за певну партію — мандат належить їй. А обласна чи республіканська організація партії вирішують (на з'їзді, конференції чи ще якось — то вже їхня справа), кому саме з своїх представників вона віддає депутатський мандат, складений із суми залишків в округах.

Але ясно, що й у масштабах області чи АРК будуть лишатися голоси за партії, які не забезпечують отримання крісла у Верховній Раді. Вони, ці голоси, підсумовуються Центральною виборчою комісією. І остаточно розподіляються між партіями, за які були подані. І вони знову вирішують, хто саме від партії отримає мандат.

Переваги: вибори відбуваються один раз, в один тур. Жодних витрат на другий тур і перевибори. Якщо депутат з якихось причин вибув — партія призначає іншого аж до наступних загальних виборів.

Люди в кожному окрузі знатимуть персонально хоча б одного чи кількох своїх депутатів. У парламенті будуть представлені і загальнодержавні, і регіональні інтереси. Кожна партія знатиме, хто з її лідерів користується справжнім авторитетом у виборців. Жоден голос, поданий за ту чи іншу партію, не пропаде, буде врахований. Кожна партія знатиме, які її реальний вплив у кожному регіоні.

Подумайте, шановні народні депутати. Може, ця система — найпридатніша для України. Її ахіллесова п'ята —пасивність виборців. Але проти цієї пасивності будуть зацікавлено працювати представники всіх партій, всіх їхніх структур. А вони можуть не так і мало.

Розповісти про австрійську систему мене змусили події останніх днів. Минулого понеділка під час наради голів фракцій і комісій ВР народний депутат України Сергій Соболєв сказав:

— Кількість прибічників змішаної системи катастрофічно падає, з 232 до 170 народних депутатів.

Це означає, що законопроект, який передбачає пропорційно-мажоритарну систему (225 членів парламенту від партій і 225 — від округів) у Верховній Раді не пройде? А пройде, отже, виборчий закон на основі мажоритарної системи з деякими поправками?

А чи потрібен Україні такий виборчий закон? Вона має вже другий склад ВР, обраний за ним. І що, виборцям подобається рівень ефективності роботи парламенту? Отож. Як можуть у цих умовах Голова і його заступники організувати належну роботу ВР, які у них важелі впливу на дисципліну конкретного депутата? Жодних. Або ця вічна нинішня гра навколо посади Голови: збирання підписів, погрози переобрання. Це що — сприяє роботі?! А парламент, обраний за партійними списками, вирішує подібні питання ясно, просто і швидко.

Мажоритарна система, застосована втретє, означає, що знову матимемо Верховну Раду, де кожен народний депутат відповідальний лише перед виборцями свого округу. Де він знову матиме можливість виставлятися якомога кращим, а всі негаразди валити на інших —депутатів, уряд, Президента. Такого депутата, по суті, нічим не змусиш старанно працювати на сесії, в комісії і т. д. Він, вибачте, кіт, який гуляє сам із собою. Лобує, вирішує свої чи вузькі питання і т. д.

До того ж, «лантухи з грошима», які з'явилися, будуть, за умов мажоритарної системи, просто купувати голоси. І чим бідніший народ, тим кожному з них вигідніше —дешевше обійдеться прихильність виборців. А інші братимуть на горло. А вже як воюватимуть на округах між собою наші славні кандидати — і подумати страшно.

Тому для України сьогодні найкращий варіант — взагалі вибори за партійними списками. Жодна партія всю державу не підкупить. А партія чи блок партій, які переможуть, нестимуть чітку відповідальність перед виборцями і державою. Отже, кращі свої сили представлять у парламенті. І сама партія потурбується, щоб її представники належно працювали тут. Кому від цього погано?!

Можна також погоджуватися на змішану систему. Це хоч якийсь поступ. Або таку, як в Австрії.

Але чому в нас катастрофічно падає кількість прибічників змішаної, як це констатував Сергій Соболєв? Чому за змішану лише комуністи, Рух та фракція Соціалістичної і Селянської партій? Бо вони розраховують, що пройдуть. А інші? Не розраховують. Таким чином, в останніх переважає не державний інтерес, не інтереси народу, а інтерес політичних гравців, майстрів інтриг. От і готові вони подарувати нам Верховну Раду, в якій знову кожен за себе.

Нещодавно політвиконком Народно-демократичної партії висунув вимогу до депутатів — членів цієї партії: голосувати за змішану (50 х 50) виборчу систему. Заради держави і суспільства, а не політичної гри.

Обрати саме мажоритарну систему на третіх демократичних виборах до ВР — і недемократично, і аморально. В наших умовах застосувати ще раз цю систему означає сприяти остаточному, всепроникному закріпленню корумпократії, коли, до того ж, жодна політична сила ні за що не відповідає, а між тим 2—3 відсотки населення нечувано багатіють, а 80 відсотків зубожіють. Чим таке може закінчитися? Наш народ дуже терплячий, та коли вже він піднімає довбню — не скоро опускає...

Олександр ЧЕБАН, народний депутат України дванадцятого скликання, голова агрооб'єднання «Семенівське».

Земельна реформа



А село і досі на роздоріжжі

ДЛЯ НАС, народних обранців Верховної Ради дванадцятого скликання, працівників агропромислового комплексу, як і для більшої частини населення України, проблеми села були і лишаються нерозв'язаними. На що спромоглася тоді Верховна Рада, те й зробила. Однак вдалося небагато. Питання власності, земельних відносин і найголовніше — яким шляхом іти далі — для нинішніх народних депутатів залишаються дискусійними.

А час втрачено. Дорогоцінний час, котрий потрібно було використати для підйому села. Зволікання смерті подібне. Руйнується колись міцна виробнича база. Господарства неспроможні звести кінці з кінцями, бо розширене відтворювальне виробництво за нинішніх умов — то марево, до якого так далеко... Соціальна сфера села, що трималася роками завдяки виробництву і давала життєвий поштовх працездатному населенню та пенсіонерам, перетворилася на систему разових подачок. Витримати цього ніхто не зможе, навіть наш терплячий народ. Тому терміново потрібна зважена політика реформування сільського господарства України.

Нещодавно на сторінках газети «Сільські вісті» з інтересом прочитав звернення провідних науковців України до Президента, Голови Верховної Ради та Прем'єр-міністра «Загроза селу — загроза державі». Вже те, що наші вчені забили тривогу і виклали своє бачення врятування українського села, потребує адекватних дій від керівних структур.

Справді, довго тримати село «у підвішеному стані» небезпечно — можна втратити цілу галузь. Після прийняття низки законодавчих актів селяни почали рух у напрямі пошуку ефективних шляхів реформування. Цей процес триває, незважаючи на те, що в державі відсутня повна законодавча база з аграрних питань. Якщо зараз не підтримати ініціативи селян і залишити процес некерованим, то результати можуть бути непередбаченими для держави, а для їх виправлення потрібно буде чимало часу.

Так склалося, що село як адміністративна одиниця — це водночас і одне сільгосппідприємство, яке здійснює триєдине завдання: забезпечує дотримання технологічного циклу, дбає про економічний розвиток і фінансову самозабезпеченість та здійснює цілий комплекс заходів щодо соціального розвитку території та соцзахисту населення. Хотілося б, щоб наші науковці саме з таких позицій розглядали нинішнє село та колективне виробництво, котре, незважаючи ні на що, ще бореться за виживання.

Якщо зараз розірвати все по-живому, то одержимо десяток-другий різних за розмірами та напрямами колективів, які передусім дбатимуть про себе. Що їм до сівозмін та відпрацьованих технологій, котрі можливо використати тільки на певних площах. Небагатий досвід фермерства свідчить: від невеликих слабких сільгосппідприємств важко очікувати високої ефективності. Їм самим потрібна підтримка держави, а вже про внесок у розвиток соціальної сфери на селі не може бути й мови.

Яким же шляхом піде село? Можливо, через впровадження багатьох напрацьованих варіантів: від російського до німецького, від товариств із обмеженою відповідальністю до командитних формувань. Однак чомусь піддають сумніву створення на селі акціонерних сільськогосподарських товариств.

Не можу з цим погодитися, бо вважаю: акціонерне товариство віддзеркалює всі прагнення сільських жителів, дає можливість зберегти колективний характер управління власністю.

Під час реорганізації важливо розділити поняття власності і праці. Землевласників потрібно об'єднати юридично на основі акта про колективну власність на землю та сертифікатів на земельний пай. Другою структурною одиницею має стати акціонерне товариство закритого типу, де буде об'єднано основні засоби виробництва, виражені у акціях. Колективне сільгосппідприємство слід поділити на два товариства: землевласників та власників майна (пайовиків, акціонерів). Для здійснення виробничої діяльності, тобто для використання землі та засобів виробництва, утворюються товариства з обмеженою відповідальністю, товариства на вірі, командитні підприємства. Додайте сюди фермерів, окремих підприємців, які на конкурсних умовах братимуть в оренду частину власності вищеназваних об'єднань землевласників та акціонерів. Таких товариств може бути десятки два залежно від структури господарства, що реформується, та соціального устрою села. Конкуруючи між собою, вони підніматимуть розмір орендної плати, і у власників буде вибір, кому надавати перевагу. Таким чином можна зберегти весь технологічний комплекс, вести єдину економічну політику, ефективно використовувати наявну власність та здійснювати соціальний захист населення.

Саме через об'єднання ефективних власників та окремих працівників-орендарів, село з меншими втратами може ввійти в ринок. Зрозуміло, що сам принцип надання в оренду на конкурсних засадах землі та засобів виробництва підвищить мотивацію до праці і її продуктивність. Ділити землю на невеличкі наділи, розтягувати тваринницькі комплекси по шиферині, щоб потім знову об'єднуватися, — таке можуть запропонувати лише недоброзичливці.

Для здійснення реальних перетворень сільського господарства у нашій державі має бути прийнято закон «Про сільгоспкооперацію», що визначить основні напрями реформування агропромислового комплексу в процесі налагодження нових відносин на селі.

Миколаївська область.

У номер

● *Сімферополь*

Курбан-байрам: у жертву — баран

Учора мусульмани України розпочали святкування курбан -байраму — свята жертвопринесення, яке триватиме чотири дні. В усіх мечетях автономної республіки відбулися святкові молебні. Уже принесено в жертву молодих баранів, а частину їхнього м'яса, за традицією, роздано бідним і немічним. Верховна Рада Криму та уряд автономії поздоровили кримських мусульман зі святом.

● *Луцьк*

Руберойд ... із карбованців

На Луцький картонно-руберойдовий завод надходять для утилізації купоно-карбованці. Завозять їх у броньовиках, під охороною... Належить утилізувати 30 тонн карбованцевої маси, що надійде з Волинського обласного управління Нацбанку, і 22 тонни – з Рівненського. Карбованці передають підприємству не безоплатно, а по 120 грн. за тонну. З утилізованих карбованців КРЗ зможе виготовити близько 200 тисяч квадратних метрів руберойду.

● *Рівне*

«Діагностична» швабра

Дві санітарки з рівненської санепідстанції, не вдовольнившись тим, що давала змогу заробити осоружна швабра, вдалися до бізнесу. За відповідну плату новоспечені бізнесмени ставили відповідні позначки в санітарних книжках торговців харчами про проходження медогляду.

«Бізнес» припинили працівники міліції, що борються з економічними злочинами. Є підозра, що спритниці мали не один десяток «пацієнтів».

Постанова тижня

Ярослав СЕРГІЄНКО, *журналіст*

Вони стільки не вип'ють!

— Ото погуляємо! — вигукнув один мій знайомець, прочитавши постанову Кабінету міністрів про перенесення робочих днів у квітні 1997 року. — А хитро як закручено: з метою створення сприятливих умов для святкування Великодня і 1–2 травня! Тепер бухлом треба запасатися. Головне — розрахувати, щоб на 9 днів вистачило, — додав він заклопотано.

Гадаю, не тільки в нього після приливу захвату настане період заклопотаності й задуми. Якщо 27 квітня — на Великдень сам Бог повелів розговітися, а 29 віддихнути від узятої напередодні на груди ваги, то 1—2 травня для багатьох буде перевантаженням. Надто для домашніх господарок, у яких і в будень голова обертом від того, чим нагодувати домочадців, щоб і дешево, і на цілий день. А після горілочки ж апетит розгулюється...

А що ж ото святкуємо? — можуть запитати молоді. Адже серед них, як кажуть в Одесі, не заведено ходити у перший день травня з прапорами і транспарантами вулицями міст і сіл. Щоправда, у нас залишилися ще любителі демонструвати міжнародну солідарність з пригнобленими трудящими капіталістичних країн. Але таких дуже мало. І дивовижність їх демонстрації полягає в тому, що «за бугром» цього дня трудящі стоять біля верстатів, плугів і сівалок (весна ж бо!), примножуючи національний валовий продукт і сімейний бюджет. А увечері, переключившись на програму новин і подивившись 5–10-секундний сюжет про людей, які крокують з червоними прапорами вулицями Москви, Мінська і Києва, якийсь Джон чи Фріц здивовано стисне плечима: чого це вони? І про всяк випадок хильне трохи віскі чи там кухоль пива. А більше — ані-ні. Адже завтра його знову експлуатуватимуть за дуже великі гроші, яких він втратити не бажає.

А от у нас привілля: гуляй — не хочу! Справжня демократія. І попереду — листопадові свята. І знову 12—14-річні сини й дочки, що вивчають за новими підручниками історію України, запитуватимуть нас: «А що святкуємо?»

Не треба сушити собі голову і дурити її дитині залпом «Аврори», взяттям Зимового, де, за відомим анекдотом, 25 жовтня 1917 року тільки й лишилося на увесь Пітер банкове пиво «Імператор і К°», а запропонуйте подумати про інше. А чому на Заході мало свят? І якщо ваше чадо почне раптом белькотіти фразами зі старого підручника політекономії про огидну експлуатацію трудящих капіталістами, про соціальну боротьбу за свої права фермера з Айови, зупиніть його. Адже відповідь зовсім проста: «Вони стільки не вип'ють!»

Указ тижня

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про державну економічну підтримку вітчизняних друкованих засобів масової інформації

З метою забезпечення сприятливих умов для реалізації конституційного права громадян України на свободу слова, вільний доступ до інформації, подальшого підвищення ролі вітчизняної преси у громадсько-політичному житті **постановляю:**

1. Визнати за необхідне здійснювати, починаючи з 1997 року, заходи, спрямовані на державну економічну підтримку вітчизняних друкованих засобів масової інформації, засновниками яких є Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, центральні та місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, творчі спілки України, громадські організації, державні науково-дослідні установи та навчальні заклади, трудові та журналістські колективи редакцій. Таку підтримку провадити, зокрема, шляхом регулювання тарифів на поліграфічні послуги щодо друкування, транспортних перевезень та розповсюдження газет і журналів.

Кабінету Міністрів України визначити перелік вітчизняних друкованих засобів масової інформації, що потребують державної економічної підтримки їх діяльності. До зазначеного переліку не включають друковані засоби масової інформації рекламного та еротичного характеру, та такі, більш як 50 відсотків загального обсягу випуску яких становлять матеріали зарубіжних засобів масової інформації.

2. Кабінету Міністрів України передбачити, починаючи з 1997 року, у проектах Державного бюджету України фінансування заходів щодо державної економічної підтримки діяльності друкованих засобів масової інформації.

3. Рекомендувати органам місцевого самоврядування здійснювати заходи, спрямовані на забезпечення економічної підтримки діяльності друкованих засобів масової інформації.

4. Кабінету Міністрів України за результатами здійсненого Міністерством інформації України аналізу стану випуску і поширення друкованих засобів масової інформації, засновниками (співзасновниками) яких є органи виконавчої влади, розглянути питання щодо скорочення кількості однотипних видань, які дублюють одне одного, або видань з низьким професійним рівнем.

Президент України Л.КУЧМА.

м. Київ, 16 квітня 1997 року.

Заява тижня

Сергій ВЛАД, *журналіст*

Краще затриматися, ніж не втриматися

Народні депутати, які репрезентують у парламенті Українську спілку промисловців і підприємців, поширили заяву, де висловлюють занепокоєння темпами податкового законотворення.

Під нею, схоже, підписалися б чимало інших спілок, партій, неурядових організацій і, зрештою, парламентських фракцій. Продекларована потреба знижувати податковий тиск на товаровиробника засіла в печінках як підприємцям, так і підприємствам. Проте, хоч як дивно, а власне численні зауваження та поправки до податкових законопроектів з боку УСПП, які вона висловила під час багатоторової експертизи, і не дозволяють прискорити законодавчий процес у цьому напрямі. Фактично експертів цієї шановної організації цілком влаштовувала лише більша частина редакції законопроекту про податок з прибутку підприємств. Інші законопроекти були предметно ревізовані на користь інтересів флагманів нашої промисловості. Інакше кажучи, йшлося про законодавче забезпечення різноманітних податкових пільг, значна частина яких зараз є предметом запальної дискусії парламенту з Кабінетом міністрів.

Власне, частково цим пояснюється і заклик до Президента України накласти вето на законодавчі акти, які позбавляють податкових пільг спільні підприємства. Якщо пригадати, то це рішення спричинив аналіз функціонування внутрішнього ринку енергоносіїв, на якому працює левова частка найбільш прибуткових спільних підприємств. Це «Ітера», «Інтергаз», «ЄЕСУ» та інші, вплив яких на промисловий сектор економіки важко переоцінити. Природно, що лобувати інтереси СП означає для директорів найбільших в Україні підприємств захищати власні інтереси. Що й відбувається в рамках УСПП, парламенту й Кабінету міністрів.

У заяві УСПП присутній елемент шантажу: мовляв, у разі, якщо до вимог спілчан не прислухаються, вони залишають за собою право застосувати інші заходи впливу. Якщо це натяк на страйк, то навряд чи УСПП страйкуватиме.

Дошка пошани

Кандидатура у кватирці

(Початок на 1-й стор.).

— А ти чого там у вікні стримиш?..

— Хе, а мою кандидатуру партійному жовтневому з'їздові рекомендовано висунути на посаду Президента країни...

— І програма в тебе є?

— Авжеж! Як і в усієї нашої партії! Програма державного будівництва це — одягти всіх поголовно у гамівні сорочки, — як по-писаному почав торохтіти Сеня.

— Та зупинися ти! А не боїшся від свого першого секретаря ЦК Кимоненка «тирси получити»? В Одесі його кандидатуру теж рекомендували в Президенти...

— Не-а! Я ж бо, бачиш, свою кандидатуру, — Сеня ще дужче випинається у кватирку, — висунув першим, а він за мною...

Милимося! Сім років

Криївка. Підпільник Кіндрат при світлі каганця читає газету, його подільник Юзик відклав наган убік, миє з милом руки...

— Кіндрате, а в тебе чисті руки?

— Ти на що це натякаєш?

— На зупу! А ти про що подумав?

— Про цільову програму боротьби з корупцією на 1998—2005 роки...

— Це що — їм там, — Юзик із жахом тиче пальцем у стелю, — можна ще сім років рук не мити?..



Прогресивний метод: а по пиці?..

— Бачив? Один окремо взятий більшовицький осередок віддухопелив свого ідейного противника!..

— Ти про кого це — Володимира Ілліча з Надією Костянтинівною?..

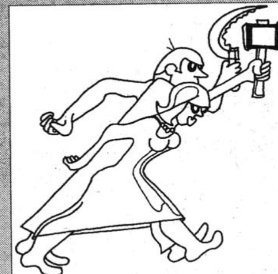
— Та ні — про Володимира Романовича з Наталкою Михайлівною!

— А били ж то за віщо?..

— Одні гомонять — за красні очі, інші — за прогресивну ідею...

— Невже і 15 діб дали?

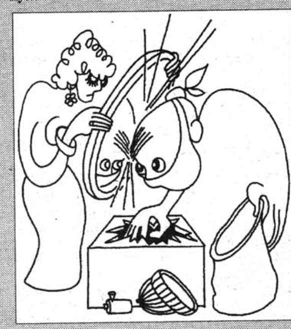
— Тю, хіба ж вождям дають?



«Свет мой, зеркальце, скажи...»

Коли на ваш подібний душевний запит від люстра надійде холодне і грізне: «Візьми мене і бий!» — не пручайтеся, довго не розмірковуйте. Як це вчинила Віра В., продавець львівського ювелірного магазину «Аметист». Тільки-но чоловік у в'язаній шапочці, насунутій на самісінькі очі, почав пшикати на Віру і довкола себе з газового балончика, жінка отримала отой дзеркальний наказ. Свідомість Віри до першої розбитої вітрини ще вагалася, а далі...

Нападник же сам, сп'янівши від газу чи від золота-срібла, геть чисто утратив пильність. Віра у відчаї схопила віще дзеркало, величезне і важке, і з усієї сили вгамселила по шапочці. Мара зойкнула, проте втрималася на ногах і з порожніми руками виповзла на світ божий. З хвилину очухувалася, а тоді накивала собі п'ятами. А Віра В. поглянула у цілісіньке — о диво! — бойове дзеркало. Вона була сама не своя. Люстро ж знову промовило: «А тепер повісь мене на стіну...»



Черговий по дошці Вілен КАЙДАШ.

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Віталій АБЛІЦОВ, «Голос України»

З'їзд тижня

«Я Вербило, а не верблюд»

(Початок на 1-й стор.).

Може, саме тому, що авторитет вербилівської спілки, м'яко кажучи, невисокий, з'їзд працівників засобів масової інформації проігнорували всі гілки української влади, надіславши лише вітання.

Початок поважного зібрання був буденним — без державного гімну й символіки. Годинна звітна доповідь голови правління СЖУ Є. Вербила була настільки ж емоційною, наскільки і беззмістовною, повною якихось натяків і недомовок. Не врятувала її і домашня заготовка — надривний фінальний монолог, присвячений... самому собі. Заявивши здивованим делегатам з'їзду, що гідної кандидатури для лідера спілки в Україні досі немає (у всякому разі, доповідач її не бачить), Є. Вербило прорік сакраментальну фразу, винесену нами в заголовок, і зійшов з трибуни.

А говорити журналістам є про що. Бо через відсутність чіткої державної програми наша країна стала об'єктом інформаційної агресії з боку сусідніх країн, кількість українських друкованих видань з кожним роком зменшується, матеріальне становище вітчизняних преси, радіо й телебачення різко погіршилось.

Настрій делегатам з'їзду Спілки журналістів дещо підняв міністр інформації України З. Кулик, який обнародував Указ Президента «Про державну економічну підтримку вітчизняних друкованих засобів масової інформації», покликаний різко змінити ситуацію в національному інформаційному просторі.

Цікавими були виступи делегатів, які прибули до столиці з областей. Адже нині в Україні працює 30 тисяч газетних та телерадіофотожурналістів. А за кількістю газетно-журнальних видань (5696) ми залишили позаду США і Китай.

Та все ж тон шановному зібранню задавав Є. Вербило. У новоствореному харківському виданні «Журналист», поширюваному в залі з'їзду, він виклав напередодні форуму свою програму дій на з'їзді й своє кредо: «Я считаю Киев бюрократической столицей Украины, а ее интеллектуальным и промышленным центром издавна был Харьков», «я три года исполнял обязанности внештатного министра информации», «киевские авторитеты (? — **Авт.**) оккупировали микрофоны, не давая слова представителям глубинки», «уходить с председательского поста не хочется».

Зрозуміло, що Є. Вербило має право викладати свої думки в будь-якому друкованому органі, але цікаво, чи читав він попереднє число «Журналиста»? В ньому на першій сторінці вміщений виступ якогось В. Кривого «Привычка думать по-русски», змісту котрого міг би позаздрити найагресивніший шовініст. Чорним по білому тут пишеться про «некорректность дискуссии по поводу мифического притеснения украинского языка в Харькове». І це про місто, де русифікація досягла критичної межі.

За останні п'ять років тиражі російськомовних періодичних видань у 7 разів перевищили україномовні. Які ще аргументи потрібні харків'янам?

Принципова дискусія навколо актуальних проблем діяльності СЖУ, її майбутнього та її керівництва завершилася виборами правління журналістської спілки.

Хто очолив СЖУ — в наступному номері.

Віталій СУДДЯ, «Голос України», фото автора

Прогулянка тижня



Так ходять лише в Парижі

... Так ходять лише в Парижі. Ранок це, полудень чи надвечір'я. Неквапом, зупиняючись на чашечку кави, бесідуючи, з собачкою чи без — дивитися на це якось боязко і чудно... Боязко, бо твоя фігура явно не вписується у цей вуличний статечний стандарт і до тебе час від часу чіпляються з дурним запитанням: «Руский?!» (Озиватися не радять — нахаби-італійці на одне обличчя обов'язково усучать якийсь нікудишній товар буцімто від фірми «Валентино».) А чудно? Будь ласка, картинка: площею Злагоди іде собі чорнявий худенький поліцейський у пілотці і насвистує шансонетку... А тепер уявіть нашого міліціонера біля Бессарабки чи Лук'янівки...

Він не йшов — плив тротуаром. Високий, ніби тростина, у червоній чалмі мавританець, граціозно, злегка погойдуючись, ставив ноги, черкаючи носком асфальт: лівим, правим... До його художніх чечіткових вправ на тротуарі абсолютно нікому не було діла. І він, закоханий у себе, у свої ноги африканський нарцис, почувався прекрасно, неначе господар бульвару Капуцинів...

(Закінчення на 9-й стор.).

Оксана ТЕЛЕНЧІ, «Голос України»

І вільне слово, і вільна любов...

Скандал тижня

В Івано-Франківську вибухнула інформаційна «бомбочка». Сталося це саме тоді, як у парламенті точилася дискусія про свободу слова. Згідно зі ст.18 закону «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні» було анульовано реєстрацію газети «Івано-Франківськ». Вийшло лише два номери. Другий і спричинив скандал. Його вилучали з кіосків, чим посилили увагу до видання.

Здавалося б, сьогодні нашого читача вже нічим не здивуєш: у газетах можна прочитати все про все. Отож «Івано-Франківськ» не надто оригінальний. На першій сторінці — інтерв'ю з редакторкою Світланою Васильківською, яка ділиться творчими планами: робити науково-пізнавальну, розважальну і духовно-просвітницьку газету.

Як втілено ці задуми? Номер складається із сторінки «Чаклунка», в якій радять молодому хлопцеві: важливо мати першою сексуально обізнану жінку, адже мистецтво сексу — дуже важлива і складна наука. Астрологічна сторінка «Кохання під зорями» також має відповідне спрямування. А «вершиною» номера є сторінки з роману Світлани Васильківської «Дивна мелодія кохання» — відвертий опис статевих стосунків головної героїні з молодиком.

А втім, «бомбочкою» став не зміст видання. У науково-пізнавальній газеті «Івано-Франківськ» серед членів редколегії — мер міста, голова обласної організації Спілки письменників України, інші поважні й відомі особи. Про свою причетність до видання вони і сном-духом не відали. До того ж, газету було видруковано в борг, «на віру», в Коломийській райдрукарні. Низький і її поліграфічний рівень.

Коментуючи цей прецедент, голова Івано-Франківського комітету у справах преси та інформації Р. Стринадюк зауважив, що закон про пресу недосконалий. Адже будь-яка приватна особа може за відсутності цензури видати принаймні один номер — кілька тисяч примірників — з найнеймовірнішою інформацією. А потім відмивайтеся, службові особи, політичні лідери. І доводьте, що ви — не члени редколегії. А слово — не горобець...

Івано-Франківськ.

Олексій ІВАНЕНКО, журналіст

Журналіст Віталій Чечик у лікарні

І годі напускати туману

Розправа тижня

Ми вже повідомляли про жорстоке побиття Віталія Чечика — оглядача «Вечерней Одессы» і автора «Голосу України». Є нові подробиці. Про них — пізніше. А передусім спростую публікації ряду газет, які написали: «Віталій Чечик був доставлений до лікарні, де йому надали допомогу й відпустили додому. Стан його здоров'я задовільний».

Редактор «Вечерней Одессы» Борис Дерев'янко, який побував у лікарні, розповів: «Постраждалий навіть не відразу мене впізнав. Йому було дуже важко говорити й вигляд мав жахливий. Воно й зрозуміло: внаслідок черепно-мозкової травми порушено діяльність мозку й кровообігу, підвищився тиск; ушкоджено, схоже, нирку. Головний лікар нейрохірургічного відділення В. Аксьонов спочатку навіть побоювався, аби не стався інсульт. Здається, пронесло. Та розлад здоров'я дуже серйозний».

То звідки ж те «відпустили додому»? В редакції однієї з газет пояснили: від одеського міліцейського центру громадських зв'язків. Це, безперечно, неабияк насторожує: чи не хоче дехто звести «справу Чечика» до такої, що не варта уваги? Так було після першого нападу на нього просто в квартирі, двері якої на дзвінок невідомого він необачно відкрив. Відтоді минуло немало часу, та результат розслідування — нульовий. І для Одеси це, на жаль, не виняток. Працівника тієї ж «Вечерней Одессы» Сергія Лебедєва поранили в ногу. Справу начебто розслідували, навіть підозрюваного затримали, ось-ось обіцяли передати до суду. Й раптом усе застопорилося. Схоже, назавжди. Й жорстоке побиття серед білого дня журналіста Ігоря Розова розслідується, мов мокре горить... Важко навіть перелічити всі напади на журналістів в Одесі, розслідування яких «спущено на гальмах».

Невже таке трапиться й після побиття В. Чечика? Хочеться вірити недавно призначеному на посаду начальника управління МВС України в Одеській області Іванові Григоренку, який запевнив:

— Робиться все для розкриття злочину. Створено спеціальну слідчу групу працівників міліції й прокуратури, складено фоторобота підозрюваного. До пошукової роботи підключено багато оперативників.

І ще таке істотне уточнення: напад на В. Чечика вчинено не ввечері, як ми повідомили в першій, оперативній публікації, а одразу ж по обіді. Журналіст пішов з редакції, аби підготуватися до поїздки того ж дня до Києва, на судове засідання за позовом Одеського міськвиконкому до редакції газети «Голос України» і до нього — автора кореспонденції «Чого варта угода в Одесі» («ГУ» № 196 за 17 жовтня 1996 р.). Отже, хтось знав, що він саме о цій порі прийде додому? Чи, може, простував за ним від редакції, аби напасти в під'їзді будинку, де той мешкає? До речі, в самому центрі міста, де завжди багатолюдно, й звідки, як ми вже писали, півтора кварталу до Жовтневого райвідділу міліції. В усякому разі, злочинець ніби спеціально діяв досить зухвало, особливо не криючися, нехтуючи ризиком. Що хотів продемонструвати? Своє всесилля й упевненість у безкарності? А водночас — попередити й настрахати інших журналістів: подібне очікує на кожного, хто надто «зарвається»? Всі, з ким з цього приводу випало говорити, переконані: напад учинено, аби розправитися з автором численних гострокритичних публікацій у пресі. Втім, розуміємо: ота переконаність — ще не доказ. Потрібні конкретні факти. Залишається сподіватися, що останні покладуть на стіл правосуддя ті, хто розслідує справу.

Одеса.

Кримінал тижня

Лідія ТИТАРЕНКО, «Голос України»

Пенсіонери посіяли мак для молоді

У тихому Корсунь-Шевченківському районі працівниками правоохоронних органів викрито справжній підпільний наркосиндикат. Не встигла сісти за грати «молодіжна» група наркоділків із села Петрушки, як черговий міліцейський рейд виявив гніздо виготовлювачів отруйного зілля у самому райцентрі. Спеціалізувалося на цей раз старше покоління.

На садибі пенсіонера К. правоохоронці вилучили 50 кілограмів макового екстракту, 17 — макової сировини, 105 кілограмів розчинника, який застосовували для виготовлення наркотиків. Допомагала К. 77-річна сусідка.

Підприємливих пенсіонерів затримано за 229 статтею Кримінального кодексу України.

Черкаська область.

Колектив Інституту географії НАН України висловлює глибоке співчуття директорові інституту Руденку Леоніду Григоровичу з приводу тяжкої втрати — смерті матері ЄФРОСИНІЇ ТРОХИМІВНИ.

Микола КОСИЙ, «Голос України»

Іван Кулик б'ється з раком. Підключайся, державо!

Повертаючись до теми

***У** ЖОВТНІ минулого року «Голос України» опублікував статтю про маловідомого лікаря Івана Онисимовича Кулика, який стверджував, що знає, як лікувати рак за допомогою винайденого ним флараксину.*

Стаття спричинила «вибух» читацької пошти і телефонних дзвінків. Безнадійно хворі люди хапалися за соломинку. «Чи справді цей лікар може допомогти в моєму лихові?» — приречено запитували одні. «Припиніть баламутити людей!» — покрикували інші.

До повчань «згори» не звикати. Але як було знайти ті єдині потрібні слова безнадійно хворій людині? Адже Іван Онисимович щойно починав широко застосовувати свій препарат. Жодного досвіду, жодної статистики. Лише вдалі клінічні випробування, десяток-другий повернутих до повноцінного життя пацієнтів та віра у свій винахід — от і все, чим міг на той час апелювати.

Минуло півроку. За цей час через руки І. Кулика і його колег пройшла не одна сотня, а то й тисяча хворих, як правило, з одним страшним діагнозом: четверта стадія раку...

Він не Бог. Але...

Сьогодні, коли, напевно, майже кожний другий шахрай видає себе за цілителя, коли помітно підірвано довіру до друкованого слова, повірити в лікаря Кулика справді може тільки той, хто уже стоїть на Божій дорозі, кому вже більше немає на кого сподіватися. Саме ці люди, яких «офіційна» онкологія у кращому разі виписує додому на «одужання», а в гіршому — дає поради, що однозначні смерті, намагається знайти останню надію у харківському науково-лікувальному центрі «Фенікс» і його представництвах в інших областях України.

Розповідаю лише про те, що бачив на власні очі, чув на власні вуха.

Ю. Степин (прізвище справжнє, але в деяких інших випадках імена змінено: люди бояться цієї хвороби, наче прокази, і не хочуть, щоб про неї знали знайомі) знайшов лікаря Кулика через корпункт. Говорити не міг, попросив мімікою ручку й папір. «У мене рак язика і горла, — вивів він тремтячою рукою. — Лікарі беруться оперувати, але ніхто не гарантує, що я після цього житиму...»

Десь через півтора місяця на порозі знову з'явився цей дід. «Здрастуйте, — сказав він. — Ви, напевно, мене пізнаєте?» Говорив ще не дуже добре, але вже говорив, дихав, їв, трудився на власному городництві.

Олександра Андріївна, лікар із Полтави, звернулася до І. Кулика після того, як колеги повідомили погану звістку: свекрові зосталися лічені дні. Рентгенівські знімки, інші обстеження не залишали сумніву в установленому діагнозі. Після трьох курсів лікування флараксином, розповідає вона, мій свекор «ожив». Лікарі, зробивши контрольні перевірки, тепер не вірять очам своїм — а чи був у нього рак? Але я напевне знаю, що він уже був не жилець.

Днями я телефонував до Полтави. Трубку взяла дружина М. Ю. Поскаржилася, що тільки-но він «вичухався», знову взявся за своє: почав палити, не відмовляється від чарки.

Олександр Іванович, онколог: «Минулого року я сам собі поставив діагноз: пухлина правої легені. Вирішив ризикнути, адже операція не менший ризик, інші методи — теж. Після двох курсів рентген показав — пухлина зникла. Почуваюся прекрасно».

Галина Федорівна мала рак легенів у дуже тяжкій формі. Лікарі «обіцяли» два—три тижні, не більше. Живе вже рік. Лікувалася тільки флараксином.

Фролова Л. Рак статевих органів з метастазами у хребті. Уже після першого курсу піднялася з постелі, почала ходити, відмовилася від наркотиків.

Таких немало.

Флараксин не має аналогів, та він не панацея

Сьогодні твердо можна сказати: флараксин за токсикологічною оцінкою та клінічним ефектом не має аналогів у світі, але ще не є, на жаль, панацеєю. Це не хочуть не визнавати ні фармакологи, ні онкологи, які безпосередньо проводили дослідження медпрепарату.

Але досі, розповідає Іван Онисимович, традиційна онкологія розглядає природу ракового захворювання як своєрідний дуже небезпечний вірус і намагається будь-яким способом його вбити. Способів не так уже й багато: скальпель, хімічна або променева терапія. Щоправда, всі вони нерідко швидше вбивають людину, аніж саму хворобу. А я вважаю, вивчивши досконало праці багатьох відомих учених, що ракова пухлина — це певна реакція організму, продукт його «взаємовідносин» з навколишнім середовищем. Тому метод «придушення» практично майже нічого не вирішує: подолати в одному місці — вискочить в іншому. Організм потребує корекцію на найнижчому молекулярному рівні, де вже можливо негативний процес не тільки зупинити, викликати, як кажуть медики, стійку ремісію, а й «повернути» його у зворотний напрямок. Флараксину це не під силу. Та ніхто, проте, не може гарантувати хворому, що він назавжди позбувся цієї хвороби. Про це треба сказати відверто. Бо хто знає, які сюрпризи готує нам доля?

Чи можете допомогти, лікарю?

Це єдине питання, яке не може утримати в собі серйозно хвора людина.

Уже перші місяці широкого використання флараксину, розповідають лікарі, підтвердили, що цей засіб геть безпечний, не спричиняє жодних негативних реакцій, навіть у тяжкохворих.

Але в яких випадках він допомагає?

Практика показує, продовжують мої співрозмовники, що вже після першого курсу, якщо хворобу не вкрай занедбано, поліпшується самопочуття хворого. У тяжкохворих людей з'являється апетит, вони можуть самі себе обходити, відмовитися від наркотичних речовин. Зрозумійте тільки правильно: вся світова онкологія веде боротьбу за кожний день людського життя. І ми досягли на цьому шляху помітних результатів. Ті, кому традиційна онкологія відводила лічені дні, після лікування флараксином прожили від кількох місяців до року і більше.

Це у тяжких випадках. В інших, менш небезпечних для життя, флараксин дає високоефективні результати, цілком прогнозовані й закономірні.

У середньому шість-сім пацієнтів з десяти, які мали різноманітні ракові захворювання 3—4 ступеня, відзначали відчутне поліпшення стану здоров'я. Особливо помітна дія препарату у лікуванні раку легенів, шлунку, деяких інших внутрішніх органів. Менш ефективні, але все-таки не відомі у вітчизняній онкології результати, отримано під час лікування злоякісних пухлин статевих органів. Але чому в одних випадках препарат діє миттєво й ефективно, не лише зупиняє хворобу, а й нерідко виліковує її, в інших менш впливовий, а в третіх майже не позначається? Іван Кулик відверто зізнається, що не знає. І справедливо, на мій погляд, визначає, що для розуміння цього потрібно вести велику науково-дослідну роботу, яка під силу хіба що профільному НДІ, а не «карликовому» науково-лікувальному центрові.

Хворобу неможливо перемогти, якщо саме її існування стає прибутковим бізнесом

Після першої публікації в «Голосі України» Іван Кулик став не лише відомим лікарем-новатором, а й, очевидно, додав собі чимало нових недругів. Проте багато хто з його колишніх опонентів останнім часом став його соратником. Ретельна перевірка центру міським відділом охорони здоров'я закінчилася... всебічною підтримкою. Головний лікар обласного онкологічного диспансеру, напевно, розуміючи, до якої міри недосконалий ще традиційний метод боротьби з раком, почав співпрацювати з центром, запропонувавши для його потреб кілька палат закладу. Навіть високопоставлені чиновники, познайомившись з лікарем Куликом через обставини, що склалися, і ті не утримувалися від запитання: «Чим допомогти, лікарю?

По-перше, флараксин — це лише перша ластівка в пошуку нового методу боротьби з раком. А по-друге, для успішного проведення цієї роботи необхідно прийняти довгострокову державну програму. Невже рак менш небезпечна загроза, ніж СНІД?

Здебільшого, стверджує лікар, те чи інше захворювання можна було б вилікувати, якби його виявляли на ранніх стадіях. У будь-якій цивілізованій країні населення в обов'язковому порядку щороку проходить диспансеризацію. А ми, здається, уже навіть забули, що це таке.

Водночас ця смертельно небезпечна післячорнобильська епоха, схоже, багатьом лікарям-практикам дуже до душі, хоч як дико це звучить. В онкологічних диспансерах на операції черги. Але жоден простий смертний не потрапить під ніж хірурга, якщо за це не буде сплачено кругленьку суму. Це вам підтвердить кожний, хто пройшов ці випробування пеклом.

Що має знати той, хто зіткнеться з цим приголомшливим діагнозом?

По-перше, радить лікар Кулик, цю небезпеку потрібно старатися якомога раніше виявити. Влаштовувати самому для себе диспансеризацію. Якщо про це не спроможна подбати держава. За перших ознак — звернутися до онколога. Якщо ви консерватор і не довіряєте ніяким нововведенням, використайте флараксин хоча б для того, щоб зменшити розміри пухлини. Одна справа вирізати з тіла горошину, інша — підставляти під скальпель цілі органи.

— Ми завжди погано ставилися до свого здоров'я. І тому немає нічого дивного, на мій погляд, у тому, що для повторного курсу лікування багато хто з пацієнтів «прибігає» аж тоді, коли знову дуже припече. Звичайно, не всі сьогодні можуть купити не те що ліки, а й хліб. У таких випадках ми готові відпускати ліки за собівартістю або й узагалі видавати безоплатно в особливих випадках. Людина повинна жити, якщо для її порятунку є хоча б один шанс.

Харків.

Вибачте, флараксину у нас не буває.

Ювілеї

Миколі Касьяну виповнилося 60 років

Попри всі негаразди, попри всілякі бар'єри, утиски, що поставали на життєвому шляху Миколи Андрійовича Касьяна, він продовжував лікувати людей. І на початку вісімдесятих до нього прийшла слава. М. А. Касьяна обирають народним депутатом СРСР, він стає народним лікарем СРСР, заслуженим лікарем України, академіком Української академії наук національного прогресу, одержує диплом засновника світової мануальної терапії. Його нагороджують медалями і орденами різних держав. Він лікує людей з різних кран світу, а серед них і керівників окремих держав.

Не так давно Микола Андрійович заснував фонд міжнародних премій і орден святого Миколи Чудотворця — «За примноження добра на землі», яким нагороджено кращих громадських діячів і митців України та зарубіжжя.

Днями народний цілитель з Кобеляк відзначив своє 60-річчя. У цей день в Кобеляцькому районному Будинку культури відбулося велике свято, на якому щиро вітали ювіляра не тільки співгромадяни, а й зарубіжні делегації. Відбувся урочистий концерт, на якому співали народні артисти України, Росії, Грузії. Одну із пісень виконав і сам Микола Андрійович. Адже він є автором кількох чудових пісень, що увійшли до репертуару народного артиста України і Росії Йосипа Кобзона та інших відомих виконавців.

На знімку: «Обробляй ниву свою...».

Фото Павла ЗДОРОВИЛА (ДІНАУ).

Після пологів... на ферму

Жахливий факт повідомила «Запорізька правда».

Мешканка села Любимівки Михайлівського району народила сина за допомогою старших дітей, яких у неї восьмеро. Пуповину перерізала сама... А ввечері, як і напередодні, пішла на ферму доїти корів, щоб було чим нагодувати старшеньких і малятко... Молоко з ферми — для сім'ї єдиний харч.

Незабаром новонародженого доставили до реанімаційного відділення обласної лікарні, проте врятувати хлопчика було вже неможливо.

На обліку в лікарні породілля не перебувала, в медичних закладах не консультувалася. Як зазначає газета, кількість пологів поза медичними закладами в області, на жаль, зростає.

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

Інформація про випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Фармак»

1. Характеристика емітента

Фірмова назва: Відкрите акціонерне товариство «Фармак».

Місцезнаходження: 254080, Київ, вул. Фрунзе, 74.

Дата заснування: 01.04.1991 р. Статут із змінами та доповненнями зареєстровано Подільською районною державною адміністрацією м. Києва 04.06.1996 р. за № 285-198/212.

Предмет діяльності: Здійснення господарської діяльності в галузі виробництва високоефективних лікарських засобів.

Розмір статутного фонду ВАТ «Фармак» становить 4773200 грн., всі 100% сплачені.

Запланований розмір статутного фонду — 5573200 грн.

Чисельність працюючих: 1138 чол.

Дані про керівних працівників:

Жебровська Ф. І. — голова правління, генеральний директор, освіта вища, кваліфікація — бухгалтерський облік у промисловості, виробничий стаж 28 років.

Жилєєв В. Т. — член правління, технічний директор, освіта вища, кваліфікація — інженер-технолог по приладах контролю і управління хімічних виробництв, виробничий стаж 37 років.

Духота С. В. — член правління, головний бухгалтер, освіта середня спеціальна, кваліфікація — бухгалтер, виробничий стаж 21 рік.

Фінансові результати діяльності підприємства за даними балансу:

Основні дані бухгалтерського балансу на 01.01.1997 року:

АКТИВ (ТИС. ГРН.)	
1. Основні засоби (залишкова вартість з урахуванням індексації станом на 01.04.1996 р.) та інші позаобігові активи	41087
2. Запаси і витрати	8011
3. Грошові кошти, розрахунки та інші активи	6589
4. Збитки минулих років	0
Баланс	55687
ПАСИВ (ТИС. ГРН.)	
1. Джерело власних та прирівнених до них коштів, всього	49003
у тому числі:	
статутний фонд	4773
прибуток звітного року	13777
2. Довгострокові пасиви	—
3. Розрахунки та інші пасиви	6684
Баланс	55687

від виробничо-господарської діяльності отримано балансового прибутку у 1994 році 1779 тис. грн., у 1995 р. — 6434 тис. грн., у 1996 р. — 13777 тис. грн.

2. Опис ділової діяльності емітента

У 1996 році вироблено товарної продукції на суму 46680 тис. грн. Обсяг реалізації склав 41522 тис. грн.

Розроблено план розвитку виробництва у 1997 році.

3. Дані про емісію цінних паперів

Рішення про додатковий випуск акцій прийнято загальними зборами акціонерів 20 лютого 1997 року (протокол № 3).

Фінансові ресурси, залучені від емісії, буде використано для фінансування проекту технічного переоснащення виробництва.

Загальний обсяг емісії — 800000 грн.

Прості іменні акції, 800000 одиниць, номінальною вартістю 1 грн. кожна, серія № 3, порядкові номери з 000001 по 800000.

На прості іменні акції четвертої емісії розповсюджуються права згідно з чинним законодавством та статутом ВАТ «Фармак».

Акціонеру видається сертифікат на загальну кількість належних йому акцій.

Акції розповсюджуються:

за номінальною вартістю акціонерам товариства у межах сум нарахованих їм дивідендів за 1996 рік згідно з оформленими на ім'я голови правління заявами;

заяви про направлення суми (або частини) дивідендів на придбання акцій четвертої емісії приймаються з 29 квітня по 6 травня 1997 року за адресою: 254080, Київ, вул. Фрунзе, 74;

не розповсюджені акції четвертої емісії продаються за рішенням правління товариства працівникам товариства та спеціалістам інших підприємств і установ, пов'язаних з ефективністю діяльності товариства, з 7 по 13 травня 1997 року.

Початок розміщення акцій — 29 квітня 1997 року.

Кінець розміщення акцій — 13 травня 1997 року.

Перевищення або недосягнення рівня передплати не передбачається.

Послуги торговця цінними паперами не використовуються.

Розмір дивідендів на акцію визначається загальними зборами (конференцією) акціонерів за результатами господарського року.

Термін виплати — 1 квітня, що йде за звітним фінансовим роком.

Виплата дивідендів здійснюється шляхом перерахування коштів на рахунок акціонера або іншим чином за рішенням правління товариства один раз на рік за результатами фінансового року пропорційно до загальної вартості належних йому акцій.

4. Дані про попередні емісії цінних паперів

Перша: на загальну суму 643450 тис. крб., поділених на 643450 простих іменних акцій номінальною вартістю 1000 крб. кожна, свідоцтво про реєстрацію № 54/1/93 від 06.05.1993 р. видано Міністерством фінансів України.

Друга: на загальну суму 22 520 000 тис. крб., поділених на 225200 простих іменних акцій номінальною вартістю 100000 крб. кожна, свідоцтво про реєстрацію № 330/1/94 від 22.08.1994 р. видано Міністерством фінансів України.

Третя: на загальну суму 454 800 000 тис. крб. поділених на 4548000 простих іменних акцій номінальною вартістю 100000 крб. кожна, свідоцтво про реєстрацію № 378/1/96 від 30.07.1996 р. видано Міністерством фінансів України.

Всього випущено за попередні емісії 4773200 простих іменних акцій.

Всі раніше випущені в обіг акції повністю сплачені.

У власності керівників перебуває 61299 простих іменних акцій, що становить 1,3% статутного фонду товариства.

При наступних емісіях переважне право на придбання акцій мають товариство та його акціонери.

5. Фактори ризику діяльності емітента

Основними факторами ризику є можливість розриву економічних стосунків з постачальниками та споживачами, низька платіжна спроможність населення України, а також можливі зміни в законодавстві, які погіршують фінансове становище товариства.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, Донецк, б. Пушкина, 34) возбудил дела о банкротстве:

1. Общества с ограниченной ответственностью «Феникс» (340000, Донецк, ул. Артема, 78/22, расчетный счет 1467633 в Славянском отделении АК АПБ «Украина», МФО 334572), дело № 5/1-1Б.

2. Малого предприятия «ЭОС» (340050, Донецк, пер. Орешкова, 18, расчетный счет 1468952 в ДФ АКБ «Будмбанк», МФО 334981), дело № 6/1-1Б.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Києва (252030, Київ-30, вул. Богдана Хмельницького, 44-в) порушив справу № 14/93 від 03.04.97 р. про визнання банкрутом державного комунального підприємства «Лівобережне» (юридична адреса: 253002, Київ, вул. М. Раскової; р/р 606217 у Дніпровському ПІБ, МФО 322142).

Претензії кредиторів приймають у місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Полтавської області (314000, Полтава, вул. Зигіна, 1) порушив справу № 196/36 про визнання банкрутом виробничо-комерційної фірми «Факел» (315870, Гадяч Полтавської обл., вул. Леніна, 72, р/р 000467711 у Гадяцькій філії АБ «Полтава-банк», МФО 331360), свідоцтво про реєстрацію № 22516773.

Претензії кредиторів і заяви санаторів подавати до Арбітражного суду Полтавської області (314000, Полтава, вул. Зигіна, 1) протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Повідомлення про загальні збори акціонерів

Загальні збори акціонерів Кам'янець-Подільського ВАТ «Гіпсовик» відбудуться 28 травня 1997 р. о 14.00 у приміщенні актового залу товариства за адресою: 281900, Хмельницька обл., Кам'янець-Подільський, пров. Індустріальний, 1.

Порядок денний зборів:

1. Звіт голови правління.
2. Розгляд та затвердження змін до статуту ВАТ.
3. Вибори ради акціонерів товариства.
4. Вибори правління товариства.
5. Вибори ревізійної комісії товариства.
6. Різне.

Правління товариства.

Арбітражний суд Дніпропетровської області (320004, Дніпропетровськ, вул. Кірова, 1) порушив справу № Б18-289 від 11.12.1996 р. про визнання банкрутом кооперативу «Темп-2» (с. Лозоватка Криворізького району Дніпропетровської області; р/р 461446 в АК АПБ «Україна», МФО 305073, код ЗКПО 21903775).

Претензії кредиторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

СП «Акридекс»

повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом трьох місяців з дня виходу об'яви.

Довідки за телефоном: 213-33-77.

Арбітражний суд Львівської області порушив справу № 318/1 від 04.03.97 року про визнання банкрутом магазину № 58 м. Івано-Франківська.

Юридична адреса: Івано-Франківськ, вул. Коновальця, 34; р/р 001480208, МФО 336019 в АК УСБ м. Івано-Франківська.

Претензії кредиторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Черкаської області 20.12.96 р. порушив справу 59/8 за заявою Смілянської державної податкової адміністрації про визнання банкрутом ВКП «Крок» (Черкаська область, Смілянський район, с. Холодне; р/р 000467303 у Смілянському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 354239).

Кредиторам і санаторам направляти заяви з майновими вимогами до боржника протягом місяця за адресою: 257036, Черкаси, б. Т. Шевченка, 307. Арбітражний суд Черкаської області.

Арбітражний суд Черкаської області 20.12.96 р. порушив справу 60/8 за заявою Смілянської державної податкової адміністрації про визнання банкрутом ТОВ «Коміса» (Черкаська область, Смілянський район, с. Миколаївка; р/р 000468816 у Смілянському ПІБ, МФО 354369).

Кредиторам і санаторам направляти заяви з майновими вимогами до боржника протягом місяця за адресою: 257036, Черкаси, б. Т. Шевченка, 307. Арбітражний суд Черкаської області.

Арбітражний суд Львівської області (290010, Львів-10, вул. Личаківська, 81) порушив справу № 2/1017 про визнання банкрутом приватного підприємства «Дельта» (290007, Львів-7, вул. Куртулівка, 4/18, р/р 2468577 у Залізничному відділенні ПІБ).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Черкаської області 20.12.96 р. порушив справу 58/8 за заявою Смілянської державної податкової адміністрації про визнання банкрутом СП «Граніт» (Черкаська область, Смілянський район, с. Ротмистрівка; р/р 000468807 у Смілянському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 354239).

Кредиторам і санаторам направляти заяви з майновими вимогами до боржника протягом місяця за адресою: 257036, Черкаси, б. Т. Шевченка, 307. Арбітражний суд Черкаської області.

Арбітражний суд Львівської області (290010, Львів-10, вул. Личаківська, 81) порушив справу № 2/38 про визнання банкрутом підприємства з іноземними інвестиціями у формі ТОВ «Експерт-Електронік» (Юридична адреса: 290020, Львів-20, вул. Торф'яна, 18/93, р/р 604402 у Львівському відділенні Укрексімбанку).

Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд Черкаської області 27.01.97 р. порушив справу 181/8 за заявою Смілянської державної податкової адміністрації про визнання банкрутом ТВП «Нива» (Черкаська область, Сміла, пров. Марата, 5; р/р 609051 у Смілянському ПІБ, МФО 354369).

Кредиторам і санаторам направляти заяви з майновими вимогами до боржника протягом місяця за адресою: 257036, Черкаси, б. Т. Шевченка, 307. Арбітражний суд Черкаської області.

Арбітражний суд Черкаської області 31.01.97 р. порушив справу 98/8 за заявою Смілянської державної податкової адміністрації про визнання банкрутом ТВП «Інва-Сервіс» (Черкаська область, Смілянський район, с. Холоднянське, вул. Докучаєва, 23, кв. 12; р/р 468140 в Смілянській філії АППБ «Аваль», МФО 354499).

Кредиторам і санаторам направляти заяви з майновими вимогами до боржника протягом місяця за адресою: 257036, Черкаси, б. Т. Шевченка, 307. Арбітражний суд Черкаської області.

Арбитражный суд Донецкой области возбудил дело № 22-3-17Б о банкротстве закрытого акционерного общества «Компания АВАКС Агрохолдинг», директор — Чашка Александр Васильевич (340099, Донецк, проспект Ильича, 12; р/с 4467149 в РУ АК ПИБ Донецка, МФО 334635).

Арбитражный суд Донецкой области принимает заявления кредиторов и возможных санаторов в течение месяца со дня публикации объявления по адресу: 340105, Донецк, бульвар Пушкина, 34.

Арбітражний суд Полтавської області (314000, Полтава, вул. Зигіна, 1) порушив справу № 197/36 про визнання банкрутом державного підприємства громадського харчування кафе «Дорожнє» (315870, Гадяч Полтавської обл., вул. Лохвицька, 23, р/р 000606705 у Гадяцькій філії АБ «Полтава-банк», МФО 331360) свідоцтво про реєстрацію № 13962094.

Претензії кредиторів і заяви санаторів подавати до Арбітражного суду Полтавської області протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Полтавської області (314000, Полтава, вул. Зигіна, 1) порушив справу № 1549/7 про банкрутство ТОВ фірма «Норд» (315500, Полтавська обл., Лубни, вул. Леніна, 33); р/р 467863 в Лубенському відділенні АКБ «Україна», МФО 331230.

Заяви кредиторів і санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Валентина ПОЛІЩУК, журналіст

Їм — шедеври. Нам теж?

Російський Президент Борис Єльцин побував з візитом у Німеччині. І хоч офіційна Москва цілком свідомо намагалася відсунути проблему, яка допікає Бонну: реституція трофейних культурних цінностей, — вона так чи інак постає не лише у верхах, а й у низах обох суспільств.

Німеччина теж продемонструвала приязність до російського Президента, незважаючи на те, що Державна Дума згірнорувала вето Єльцина на закон про реституції. Більш того, таке рішення Думи — виклик канцлерові Колю. Адже для нього повернення трофейних шедеврів — це не лише питання міжнародного престижу Німеччини, а й цілком серйозна внутрішньополітична проблема, яку врахуватимуть майбутні вибори.

Зарубіжні газети повідомляють, що Єльцин, який не згодний зі своїм парламентом, спробував пригамувати пристрасті, прихопивши в подарунок «своєму другові Гельмуту» 11 тек з архіву колишнього міністра закордонних справ Німеччини Вальтера Ратенау. Колишній глава зовнішньополітичного відомства Німеччини відомий тим, що у квітні 1922 року підписав від німецької сторони договір про встановлення з СРСР дипломатичних відносин. Президент Росії також передав канцлеру архів ЦК СЄПН у мікрофільмах.

Торкаючись теми переміщення під час другої світової війни культурних цінностей, Борис Єльцин заявив, що необхідно «поставити крапку і розв'язати цей вузол», відзначивши, що з цього приводу між Росією і Німеччиною десятиліттями точилися гострі суперечки.

Світова преса не обійшла увагою цю подію. Наприклад, британська газета «Таймс» зауважила: «Одне цінне підношення не розв'яже проблеми у відносинах з Бонном, але створить важливий прецедент і дасть німецьким музеям надію на те, що колись настане день повернення усіх скарбів».

Україна теж із нетерпінням чекатиме цього дня, адже трофейні цінності, вивезені з території колишньої УРСР, після війни повернулися тільки в Москву. І дістати їх звідти нині майже неможливо. Хіба що коли Дума все ж прийме закон про реституції...

А може, Борис Єльцин, збираючися до Києва на початку літа, і для нас прихопить парочку цінностей?

Валентина ПИСАНСЬКА, «Голос України»

Аж надто ризиковані ігри

НА ПОЧАТКУ тижня закінчився черговий раунд переговорів НАТО—Росія, які відбувалися за зачиненими дверима. Але про результати зустрічі генерального секретаря Північноатлантичного альянсу Хав'єра Солани із главою зовнішньополітичного відомства РФ Євгеном Примаковим журналістам повідомили: по чотирьох із п'яти розділів проекту договору про спеціальне партнерство сторони зблизилися так, що цю частину документа можна вважати узгодженою.

Проте радість від цього невелика, бо серйозні суперечності залишаються по п'ятому розділу — з військових аспектів. Тут позиція Росії непохитна: ніякої атомної зброї на територіях країн — майбутніх нових членів блоку, ніяких дислокацій там додаткових контингентів військ, про що було досягнуто домовленостей на недавньому саміті Клінтон—Єльцин.

НАТО вважає, що запропонувала Росії все, що могла. І генеральний секретар альянсу привіз до Москви пакет пропозицій, які мають бути занесені в хартію НАТО—Росія. Він включає, по-перше, грудневу заяву блоку про те, що НАТО не має «ані намірів, ані планів, ані причин» розміщувати ядерну зброю на територіях нових членів, по-друге, таку ж односторонню обіцянку не розгортати там у мирний час іноземних бойових сил, по-третє, пропозицію НАТО з адаптації угоди про звичайні збройні сили у Європі. І нарешті, план системи засобів довіри, яка охоплювала б натовські країни, Росію та всі держави, розташовані між ними у Європі.

Хав'єр Солана хоч і відзначив, що переговори мали конструктивний характер, але зрозуміло й інше: Росія, змирившися з розширенням НАТО на схід, твердо наполягає на своєму, вимагаючи не політичних, а юридичних гарантій безпеки. Бо наміри — справа блага, а юридичний документ — надійніший.

Світ, здається, знову має інтригувальний об'єкт для пильного інтересу. З одного боку, можна зрозуміти Росію (й Україну, до речі, яка хоч і має іншу позицію щодо розширення НАТО на схід, але вимагає таких же твердих гарантій власної безпеки), а з іншого — НАТО постала перед дилемою: виконавши таку вимогу Москви, вона обмежить суверенітет країн, які вступатимуть до альянсу. Адже без інфраструктури НАТО не зможе забезпечити новим членам гарантій колективної оборони за статтею п'ятою Вашингтонського договору.

Тому й зрозуміло, що НАТО і нині, і на наступних переговорах наголошуватиме саме на засобах довіри, щоб не поступитися вимогам Росії — не розгортати військову інфраструктуру на територіях нових членів.

Поки що сторони не дійшли згоди, залишивши розв'язання цих проблем до наступного раунду консультацій на початку травня. І якщо вони знайдуть спільну мову, то угоду буде підписано ще до липневого саміту НАТО у Мадриді, можливо, під час зустрічі Бориса Єльцина з Біллом Клінтоном та іншими західними лідерами 27 травня в Парижі. Але Росія хоче підписати юридичний документ, а НАТО — політичний. А це, як кажуть в Одесі, дві великі різниці.

Чи не тому ІТАР-ТАКС у своєму повідомленні обережно обмовилося: «За наявності доброї волі угоду можна підписати до липня, але сторони не зв'язують себе термінами...»?

Для кільки — так, лососю — ні!

У ЄС ось така проблема: він хоче «переключити» купівельний попит з одних пород риби на інші, аби врятувати від виродження запаси тих, які європейцям смакують особливо. «Треба навчити людей їсти ту рибу, якій не загрожує щезання», — заявила нещодавно на спеціально влаштованій прес-конференції член Європейської комісії Емма Боніно.

Отож тепер Європу «орієнтуватимуть» на вживання скумбрії, салаки, сардин тощо. Саме банки з цими видами риби затримуються на полицях європейських магазинів. Щоправда, визнала Боніно, причина не лише в недостатній обізнаності покупців про поживні властивості непопулярних консервів. Керівники рибної промисловості, на її думку, не надто вигадливі у «пристосуванні своєї продукції до сучасних смаків». Інакше кажучи, вони не намагаються зробити зі скромної кільки щось на зразок чорної ікри, а надають перевагу копченому палтусу, який користується великим попитом.

ЄС вирішив діяти не лише словами, а й грішми. Для переорієнтації галузі виділено 2 мільйони доларів «на заохочення новаторства». Тепер у кільки є все-таки шанс стати «привабливішою». Водночас у європейських школах заплановано спеціальні уроки з показом відеофільмів про «відповідальне вживання риби».

Яна СТАДІЛЬНА, «Голос України»

Крамниця старожитностей

Велетень з острова Сонця

Хто з нас у захопленні від побаченої рукотворної краси не вигукував: «О, це восьме диво світу!» І, завважте, ніколи не дев'яте, не десяте, бо знаємо, що десь є неперевершені так звані «сім див світу»... Ми вже розповідали про два з них. Отож, диво третє.

Згідно з грецьким міфом, одного разу Зевс запросив на Олімп усіх богів, щоб поділити між ними сушу. Всі так захопилися цим заняттям, що зовсім забули про Геліоса — бога Сонця, який спізнився на «дільбу», бо закінчував свій щоденний маршрут небом. Зевс дуже засмутився, але Геліос заспокоїв богів — він уже зробив свій вибір.

Відтоді він справді не полишає острів Родос — сонце світить тут 300 днів на рік. Тому мешканці Родоса, вважаючи Геліоса своїм покровителем, вирішили спорудити на його честь велетенську статую. І найкращий скульптор того часу Харес приступив до створення майбутнього дива — Колоса Родоського.

Спочатку він виліпив з глини макет скульптури розміром у зріст людини, зобразивши бога високим і струнким юнаком з вінцем на голові. Але мало було задумати майбутнього велетня, треба вибрати ще й місце, де статуя виглядала б найбільш вражаюче.

Оскільки йдеться про легенди глибокої старовини, є дві версії про місцезнаходження дива. Обидві збігаються в тому, що бог Сонця вітав кораблі, які входили до гавані Родоса, головного міста острова. Згідно з першою версією, широко розставлені ноги Геліоса, спираючись на крила молу, утворювали арку, під якою проходили судна.

Друга версія не дає такого простору для фантазії, проте підтверджується свідченнями античних авторів і сучасними інженерними розрахунками. Колос, каже вона, було встановлено на мисі, біля входу в гавань, і він мав три точки опори: ноги і плащ, що звисає з руки.

Статую збирали з окремих частин, нанизуючи їх, немов дитячі кубики, на несучі кам'яні колони та залізні скріпи. Для підняття матеріалів використовували земляний насип, що постійно нарощувався, навколо велетня. Монтуючи статую з бронзових листів, насип піднімали дедалі вище. Лише через 12 років скульптура постала в усій своїй красі: на високому білосніжному мармуровому постаменті велетень з чудовими античними пропорціями дивився з 36-метрової висоти на місто.

На жаль, бог Сонця вказував мореплавцям вхід до гавані і захоплював мандрівників лише півстоліття. 220 року до н. е. надзвичайно сильний землетрус зруйнував місто, а разом з ним і статую. Заслабкими виявилися ноги велета, і він... упав. Звідси пішов знаменитий вислів: Колос на глиняних ногах. Усі хотіли відновити статую. Приміром, єгипетський цар на подяку за відмову родосців воювати, прислав своїх людей і матеріали для підняття родоського дива. Попри палке бажання людей і зусилля будівельників, через величезні розміри й неабияку вагу його підняти не вдалося. Статуя пролежала тисячу років, дивуючи заїжджих чужоземців, доки підприємливі араби, які на той час заволоділи островом, не продали її одному купцеві. Той розібрав бронзове тіло Колоса на шматки, навантажив їх на 900 верблюдів і повіз у невідомому напрямі...

Так в імлі століть зникло одне із семи див світу. Та не треба засмучуватися. У наші дні, опинившись у центральній частині Родоса, яку називають Мандракі, допитливі туристи навввипередки поспішають до молу, де тепер на високих колонах стоять бронзові фігури оленя та лані: саме тут збереглася певна аура дива. Цікаво спостерігати, як черговий молодик у шортах і важких черевиках демонструє своїй юній супутниці позу, в якій міг стояти бог Сонця. Місцеві мешканці давно звикли до ексцентричних туристів, котрі вживаються у роль Геліоса Родоського.



Де король? На стадіоні!

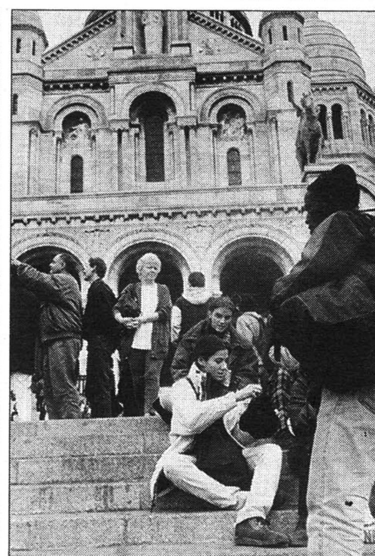
Фотографії норвезького короля Гаральда V часто з'являються у пресі. І не лише на тих сторінках, де йдеться про політику чи світські рауси. Нерідко норвежці бачать знайоме обличчя короля Гаральда V у... спортивних газетах.

У Норвегії стверджують, що любов до спорту — це риса всіх скандинавських монархів. Зокрема, Гаральд V — завзятий яхтсмен, полюбляє кататися на лижах... Крім того, як видно зі знімку, норвезький король — пристрасний вболівальник на різноманітних змаганнях.

Тож не дивно, що норвежці — самі надзвичайні шанувальники спорту — називають Гаральда V «народним королем». Громадяни цієї скандинавської країни сподіваються: «народний король» й надалі так само часто з'являтиметься на стадіонах та не розлюбить спорт, хоча йому нещодавно виповнилося вже 60 років. Та хіба це вік для спортсмена?







(Початок на 5-й стор.).

Чоловічок в окулярах штовхав поперед себе чотириколісний візок, навантажений усякою всячиною: якимись скринями, іграшковим дитячим ліжечком. Штовхав, ловив на собі цікаві погляди перехожих і усміхався. Мені нічого не залишалося робити, як і собі усміхнутися у відповідь і піти за ним. Чоловічок зупинився на розі, просто біля виходу з метро. Зняв ліжечко, поставив долу і — о диво! Ковдра заворушилася. З-під неї визирнула цікава мордочка такси. Озирнулася довкруг, пірнула під ковдру і витягла звідти ляльку. Собачка брала ляльку зубками —та попискувала. Такса була без задніх лапок... Я так захопився, що й не помітив, як зверху на скриньці, засланій рядниною, з'явився кіт. Він лежав з бантом на шиї, мружив зелені очі і, здається, зовсім не збирався реагувати на закличні рухи хазяїна, котрий підсовував йому клубочок. На голові в кота стирчало лише одне, праве, вухо. Раптом із скриньки долинули дивні звуки... Шарманка! Народ зупинявся, хто на хвилину, хто на п'ять. Хто кидав у мисочку з лози гроші, хто йшов мимо — господар не ображався. Усміхався, крутив собі шарманку, такса тицяла носом ляльку, кіт лінькувато вовтузився біля клубка... Кинув монетку і я. Так грає шарманка лише в Парижі...

Віталій СУДДЯ, «Голос України», (фото автора)

ТАК ХОДЯТЬ ЛИШЕ В ПАРИЖІ









Жарт номера



Мал. Анатолія АНДРЄЄВА (ДІНАУ-Укрінформ)

●*Давно б так!*

Двохсотдоларові купюри почали випускати в МПП «Кредити і фінанси».

●*Знай наших!*

Переможницею міжнародного конкурсу краси «Міс-Коровино-97» став син керуючого банком Борис Прасик. Таке несподіване рішення журі пояснюється дуже просто: за умовами конкурсу переможниця отримує шестисотий «Мерседес».

●*А міг би!*

Карася вагою 12,5 кг спіймав П. Фуфло. Цей карась міг би бути ще більший, якби П. Фуфло додав до ваги карася не 12 кг, а ще більше.

●*По праці — й заслуги*

З 12 років почав працювати Ваня Сидорчук. Спочатку він стояв на «шухері», потім був звичайним кишеньковим злодієм, сутенером, гопником і, нарешті, став авторитетом.

●*Оголошення*

Міняю наше керівництво на нормальне.

●*Заява*

У зв'язку з тим, що на минулих виборах я віддав свій голос зовсім не за тих, за кого треба, прошу видати мені автомат.

●*Фурор*

Нову книгу своїх віршів видрукував банкір О. Півненко. Читачі сприйняли їх «на ура». Ще б пак, адже в кожен примірник книги Півненко поклав по 10 доларів.

●*Новинка поезії*

Вийшла в світ чергова книга віршів відомого поета О. Закваснюка. Якщо раніше появі власних поетичних збірок О. Закваснюк був зобов'язаний своєму братові —секретарю обкому партії, то тепер він зобов'язаний теж йому, але вже керуючому банком.

●*Оголошення*

Продам Кабінет міністрів.

●*Так тримати!*

Подейкують, що до кінця цього року в Польщі плановано побудувати ще шість маслозаводиків, у Голландії —п'ять, у Чехії — 8. Значить, малом ми будемо повністю забезпечені!

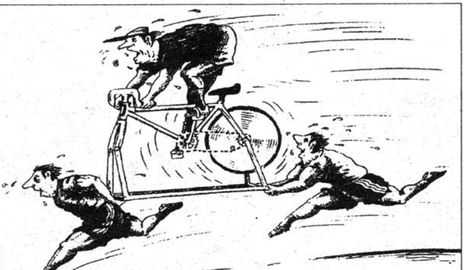
●*Заява*

У зв'язку з тим, що з нашого заводу керівництво вже все винесло, прошу звільнити мене з роботи за власним бажанням.

●*Подарунок*

Прочувши, що жінки обожнюють квіти, О. Філідригов вирішив зробити для дружини сюрприз: одного разу замість пляшки горілки він приніс додому три пляшки вина «Букет Молдавії».

Олександр ПЕРЛЮК.



Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Дисертація

Архипівна, покректуючи, порівняла передні ряди стільців, підійшла до столу, за яким нещодавно засідала президія... Графин осушено на дві третини, і бабця подумки зауважила, що збори цього разу були бурхливі.

Потім піднялася приставними східцями. Трибуна чиста, як бубон. Наспівуючи, Архипівна протерла панелі вологою ганчіркою, відчинила вузькі вікна.

З-під трибуни протягом вимело кілька списаних аркушів. Вони розлетілися між рядами, наче білі птахи.

—Не можуть, щоб не насміти! — бурчала Архипівна.

Підібрала аркушики і намірилася викинути в кошик. Але зацікавила якась цитата (а чи циферка). Бабця монотонно загугнявила, як репродуктор на прохідній, потім, поміркувавши, взялася читати від початку.

—Конопатенко натворив, — безпомильно визначила бабця. — Недодивився ось... Ех, молоде, молоде...

Вона вийняла з кишені халата олівець, послинила і заходилася щось виправляти.

А потім, підхопивши відро зі шваброю, подалася довгим коридором. Її здогад ствердився: Конопатенко самотньо сидів у кабінеті і перекладав гори паперів, щось шукаючи. Був він худий, як віолончель, і змарнілий від пошуків.

—Тут, синку, вп'ять твоє писання завалялося, — сказала Архипівна. — Так я заодно виправила дещо...

Конопатенко жестом потопаючого вхопив ті папери, переглянув і враз засіяв, як наречена.

—Ну, Архипівно, і як би я без вас кандидатську закінчував? Не знаю, як і дякувати...

—Нема за що, синку. За двадцять років у нашій установі всякого начиталася. Не я, то Петрівна з другої зміни виправила б...

Іван КИДРУК.

Добробут

Щось порушилося в навколишньому світі. Тихесенько, непомітно, але змінилося. Іван збагнув це з ледь уловимих ознак у поведінці людей і вже визначив слово, що раз за разом злітало з усміхнених, позначених радістю вуст: добробут.

— Добробут! Закон про добробут в Україні! —різонули вуха пронизливі вигуки продавця газет, котрий продирався крізь тісняву вагона метрополітену й валіза з газетами якого танула буквально на очах. Іван теж ухопив газету, розгорнув її тремтячими руками. Так, це був Закон — величний, омріяний, найголовніший! Іван поглинав зміст закону про добробут і радів, дивувався та обурювався одночасно.

Радів він із того, що нарешті добробут громадян України визначено найвищим пріоритетом держави, найпершим обов'язком кожного громадянина, як, наприклад, обов'язок боронити Батьківщину від ворогів або ж піклуватися про сім'ю та власне здоров'я. До тих же українців, котрі не дбатимуть про власний добробут, держава ставитиметься суворо й нетерпимо, як до антидержавної та антинародної опозиції. Бідність та жебрацтво взагалі прирівнюватимуться до злочинної діяльності. Іван з радістю подумав, що теперечки йому, як і всім свідомим патріотам, не треба буде за Законом сушити голову думками про хліб насущний, а усілякі там бомжі не псуватимуть своїм ганебним виглядом та поведінкою враження представників цивілізованого світу про імідж українців як нації хліборобів, учених та зброярів...

Дивувало Івана те, що такі, до геніального прості, ідеї визрівали так довго й болісно, а обурювало — що законодавці доволі звоікали з основним законом, розтринькуючи золотий час незалежності і невичерпне народне терпіння на розв'язання всіляких другорядних чи навіть карикатурних проблем типу оподаткування власників собак.

Тепер це все вже позаду, повеселішало на душі громадянина-патріота, а з вуст у такт цокотінню коліс злітали легенькі, як пір'їнки, слова популярної пісні: так просто, так просто...

Раптом — нищівний удар, немов поїзд наскочив на кам'яну стіну, стусонув Івана — і все навкруги полетіло шкереберть. Іван з переляку розплющив очі і зрозумів, що чомусь, усупереч законам природи і суспільства, впав з ліжка.

— Тю! — спросоння переполохалася дружина. — Ніби ти, Іване, звечора був тверезий?..

— Валю? — попри кумедність ситуації, сидячи на підлозі, хрипко і схвильовано вимовив Іван. — Когось неодмінно знімуть! Мені приснився Закон про добробут в Україні. Нагадай, будь ласка, кого востаннє зняли після того, як мені наснився Закон про чесність посадових осіб?!

— Тебе самого якраз і зняли з роботи! — обурено кинула дружина. — Та залазь уже в ліжко, цур їм, отим твоїм сонним законам! Хутчіше вставай, бо змерзнеш...

Ліжко заохкало, заскрипіло від умощування Івана, який, натягнувши аж до вух ковдру, вимовив:

— Запам'ятай раз і назавжди, жінко моя нерозумна! Твого Івана не зняли, а ско-ро-ти-ли!.. А це — дві великі різниці... От я на них у суд — тоді ми ще побачимо...

А далі Іванові привидилося таке. Він побачив свого кривдника-директора на лаві підсудних, за гратами. Зарюмсаний, колись грізний, директор буркотів щось жалісне собі під ніс, а суворий прокурор карбував до болю справедливі та законні звинувачення:

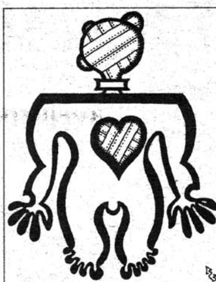
— Скоротивши високоповажного пана Івана, ви, директоре, порушили найперший і найголовніший Закон нашої країни — Закон про добробут — і за це мусите відповідати за усією суворістю закону.

— Хай живе, падлюка, — вимовив Іван майже пошепки, засинаючи, — я прощаю...

Іван заснув міцно і до ранку вже не прокидався. Йому снився повний текст проекту закону про добробут в Україні — у першому читанні.

Юрій БОЛЬШАК.

Пародія



Анонімна любов

Я б хотів написати пісню
Про єдину у світі людину...
... щоб її заспівала птаха.
Я б хотів заспівати разом
Оту пісню з **отою, тією,**
Щоб весь світ перекинувся
зразу,
Бо не зміг би справитись
з нею.

Василь КОТЛЯР.

Я з красунею здибавсь
у ліфті —
Закохавсь, розгубивсь
і мовчав,
Бо файнішої чички у світі
Досі я ще ніде не стрічав.
Не хотілось ні пити,
ні спати;
Як на цвинтарі,
сумно зітхав,
Не я — не Ісус розіп'ятий...
Бо за **тою, тією** отак
сумував.
Тої думки чорніли ріллею,
Розпач серце ночами пік;
— ОЙ, не справлюся зроду
з тією,
Щоб єдиною стала навік...
Зажурився — забув,
як і звати.
Раптом щось зашкварчало
в мені:
— Годі, турку старий,
сумувати,
Хочу пісню, геть думи
сумні!
Про мелодію серця помріяв—
І ось мрія рожева збулась!
Як пацан, я од щастя
дурію:
Хтозна, звідки **ота** узялась.
Я відчув себе юним поетом:
Ех, і вріжемо з нею дуетом!
Як розкрила красуня ротика —
Де й поділася пізня
еротика.
Дама серця як зарулидила —
Птахи каменем з неба
падали,
Перекинувся світ одразу.
Хіба можна з такою...
разом?!
— Йди туди, звідкіля
узялась!
Як рвонула —
аж кофта здулась...

Володимир СЕМЕНО.

Полтава.

Рис. Владимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Фіговий лист

На перукарні — об'ява: «Увага! Щодня від 15-ї до 16-ї години обслуговуємо клієнтів безкоштовно». Оце так! У наш час щоби комусь щось задарма! Сьогодні бо не перше квітня. Що б це могло означати? Як це зрозуміти? Одна річ поголити під нульовку, інша — спорудити багатоповерхову зачіску нареченій, ще й таку, щоб суджений, побачивши її, з остраху не чкурнув би з-під вінця. Ну, можна, в порядку реклами, обслужити якогось ювілейного, скажімо стотисячного, клієнта. А то всіх поспіль?

І тут лише я зметикував! Напевне, цей час виділено учням перукарських курсів для практики — на живих об'єктах. А оскільки обслуговування безплатне, клієнт належним чином віддячити не може — адже знав, на що йшов. Навіть якщо при цьому з його голови здеруть скальп.

Уявімо такі картини...

Об'яви.

●**На ресторанах, їдальнях, кафе та інших закладах громхарчу:** «Сьогодні від 14-ї до 18-ї години обід безплатний. Готували учні кулінарного технікуму».

●**На крамницях:** «Дешевий розпродаж одягу і взуття! Продавці-практиканти продають вироби практикантів».

●**На міському транспорті:** «Проїзд вільний. За кермом — стажер».

●**У театрах:** «Благодійна вистава! Грають студенти театрального інституту, постановник — режисер-дипломник».

●**В аеропорту:** «Оплата квитка — у разі благополучного завершення рейсу. Екіпажі складено з курсантів льотного училища».

●**У медичних закладах:** «Шановні пацієнти! Лікування та операції — на ваш власний ризик».

●**І нарешті на будинках, звідки здійснюється вище керівництво нашої держави:** «Співгромадяни! За наслідки своєї управлінської діяльності ані уряд, ані Верховна Рада не відповідають!»

У світі існує відомий знак. Якщо бачите наліплений або намальований зелений лист, будьте пильні — маєте справу з новачком, тобто з некомпетентною особою. Варто б так і в нас: усюди листки, листки, листки...

Просто і ясно. І ніхто нікому нічого!..

Савелій ЦИПІН.



Мал. Сергія РЯБОКОНЯ.

ПРАВЭКС-БАНК

и его филиалы

предлагают

КРЕДИТЫ

юридическим и физическим лицам в национальной и иностранной валютах под залог

принимают

ДЕНЬГИ

от юридических и физических лиц на депозитные вклады.

Адрес центрального офиса:
Киев, Кловский спуск, 9/2.
Телефоны: (044) 290-16-42, 294-81-00, 294-84-41, 290-40-84, 294-79-92, 294-79-96.
Факс: (044) 294-81-03.

ДОВЕРЯЙТЕ ТЕМ, КОГО ХОРОШО ЗНАЕТЕ!

ЛИЦЕНЗИЯ НБУ № 7.

ФИЛИАЛЫ:

Днепропетровск (т.78-24-91, 78-24-93),
Луганск (т.53-53-66),
Херсон (т.2-33-53),
Николаев (т.34-61-09),
Донецк (т.97-86-47, 97-86-73),
Ужгород (т.3-20-86),
Харьков (т.32-10-10, 32-04-81),
Горловка (т.5-02-62),
Кривой Рог (т.50-37-66),
Чернигов (т.12-64-47),
Запорожье (т.68-79-02, 68-79-00),
Севастополь (т.24-33-29),
Сумы (т.32-44-22),
Кировоград (т.27-41-24),
Винница (т.35-83-72).



Міжнародний Фонд
"УКРАЇНА-КУЛЬТУРА-ЄВРОПА"
за підтримкою
Фонду сприяння розвитку мистецтв України та Асоціації "ІНТЕРАГРО"

ПРЕДСТАВЛЯЄ

театральну виставу

CARMEN

27 п'ятниця, 28 субота, 29 неділя
червня 1997 р.

в приміщенні
Національного Академічного театру російської драми ім. Л. Українки



Квитки можна замовити по тел./факс: 229-16-11

Режисер - Андрій ЖОЛДАК
Продюсер - Мирослав ГРИНИШИН

Офіційний спонсор:
КОРОНА
Генеральні спонсори:
ARISTON МДМ-Сервіс UTEL
Інформаційні спонсори:
ДЕНЬ, ТЕЛЕНЕДЕЛЯ, Голос України, Art Line, ТРК ЮТАР
Все про бухгалтерський облік, УТ-1, Українське Радіо,
Спонсори:
AeroStar, Satko, Tetra Pak,
Міжнародні авіалінії України, Супутник-Україна
ЯНУС, РЕП-ТРАНС, ЛОГІСТІК-ТРАНС,
Ernst & Young, СП БУДАПЕШТ



ТОРГОВО-ПРОМИСЛОВА ПАЛАТА УКРАЇНИ
ПОЛЬСЬКО-ЛИТОВСЬКА ГОСПОДАРСЬКА ПАЛАТА
запрошують на міжнародну виставку

"ПОЛЬЕКСПОРТ КИЇВ '97"

з ***23*** *по* ***26 квітня***
Виставка працює з ***10*** *до* ***17*** *години*

Одяг.
Автомобілі.
Продовольчі товари.
Технології виробництва.

Серед представників фірм - відвідувачів, котрі залишать свої візитні картки, відбудеться розиграш цінних ***призів.***

Місце проведення: ***Тел./факс: (044) 212-32-86***
м. Київ, Торгово-промислова палата України, вул. Велика Житомирська, 33

Акціонерне товариство відкритого типу «Завод «ЕКВАТОР»

запрошує своїх акціонерів на перші загальні збори, які відбудуться 6 червня 1997 року о 10 годині за адресою:

Миколаїв, пл. Суднобудівників, 3, Палац суднобудівників.

Реєстрація учасників зборів 6 червня з 8.00 до 9.30.

Порядок денний:

1. Затвердження статуту АТВТ «Завод «Екватор».
2. Прийняття рішення про делегування частини належних загальним зборам прав до компетенції спостережної ради.
3. Прийняття рішення про делегування частини належних загальним зборам прав до компетенції правління.
4. Затвердження внутрішніх документів акціонерного товариства.
5. Обрання керівних органів управління акціонерного товариства.
6. Про реструктуризацію підприємства.

Контактні телефони: (0512) 36-40-81, 36-22-24.

Правління АТВТ «Завод «Екватор».

Відкрите акціонерне товариство «Науково-дослідний Інститут фермських машин» повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 3 червня 1997 року о 12 годині за адресою: Київ, вул. Дегтярівська, 62, ВАТ «НДІферммаш».

Реєстрація акціонерів — з 9 години.

Порядок денний:

1. Звіт правління за 1996 рік та плани розвитку.
2. Внесення змін та доповнень до установчих, нормативних документів та розподілу прибутку.
3. Вибори керівних органів товариства.

Акціонерам ВАТ «НДІферммаш» необхідно прибути на збори, маючи документи, що засвідчують особу, або передати за дорученням право голосу іншій особі.

Довідки за адресою:
Київ, 252112, вул. Шамрила, 23, тел.: (044) 446-01-42, 441-67-14.

Правління товариства.

ТОВ «Шовкова косиця» реорганізується шляхом приєднання до ТОВ «Одяг». Претензії приймаються протягом двох місяців.
Контактний тел. факс (0322) 34-33-08.

Товариство з обмеженою відповідальністю «АЛІСС», зареєстроване Шевченківською районною держадміністрацією м. Києва за № 01210 від 23 жовтня 1996 р., повідомляє про припинення своєї діяльності та ліквідацію.

Согласно решению учредителей фирма «Киевподземстрой» самоликвидируется с 31 мая 1997 года.

Претензии кредиторов принимаются ликвидационной комиссией в 2-месячный срок по адресу: 252033, ул. Саксаганского, 44-а, т. 220-67-06.

Покупаем и продаем векселя НДЦЭ Украины.
Тел./факс: 295-50-16, 295-91-08.

Городнянское объединение по производству комбикормов реализует:
пиловочник и пиломатериал хвойных и лиственных пород.

Цена договорная, возможен обмен на фуражное зерно (ячмень, пшеницу, кукурузу, овес), шрот соевый, шрот подсолнечный.

Адрес: Городня, Черниговская обл., ул. Вокзальная, 2.
Телефоны: (04645) 2 56 45, 2 56 47. Факс 2 16 79.

ПЕРЕДАЮЩЕЕ ОБОРУДОВАНИЕ
для
РАДИОВЕЩАНИЯ
фирмы CTE INTERNATIONAL (Италия)

диапазон 66–74,
88,5–108 Мгц
Передатчики, усилители до 10 кВт, ретрансляторы, антенны и др. Прямые поставки по ценам изготовителя
Гарантийное и техническое обслуживание
Телефон в Донецке
(0622) 35–22–65

Загублене свідоцтво про реєстрацію ТОВ «Самотлор», зареєстроване Печерською районною держадміністрацією Києва за № 5070 від 17.08.93 р., вважати недійсним.

Арбітражний суд Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 81) за заявою Державної податкової інспекції по Жовківському району Львівської області порушив справи:

— № 4/1068 від 25.10.1996 р. про визнання банкрутом приватного підприємства «Міго», розташованого у м. Жовква по вул. Роксолани, 4, р/р 468713 в Жовківському відділенні Ощадбанку України, МФО 325216;

— № 2/997 від 28.11.1996 р. про визнання банкрутом жовківського виробничо-торговельного приватного підприємства «Женсан», яке розташоване в с. Туринка Жовківського району по вул. Б. Хмельницького, р/р 468807 у Жовківському відділенні Ощадного банку України, МФО 325219.

Претензії кредиторів приймаються у місячний термін.

Арбитражный суд Севастополя (335008, Севастополь, пл. Восставших, 6) возбудил дело о банкротстве ООО фирмы «Деловой мир» (335000, Севастополь, ул. Фадеева, 33а-17, р/счет 1467498 в Укрсоцбанке).

Зміни до інформації про четвертий випуск акцій Акціонерного комерційного банку «ТК КРЕДИТ»

У розділі «Дані про четверту емісію цінних паперів» абзац п'ятий викласти в такій редакції: «Термін передплати на акції встановлюється з 20 грудня 1996 року по 20 червня 1997 року включно, за адресою: Київ, вул. Дмитрівська, 18/24».

Народний календар

«Богові на славу, а людям на вжиток»

За тиждень до Великодня, а саме — цієї суботи та неділі люди потягнуться до храмів, аби освятити вербу. Чому саме її, а не якесь інше дерево? За євангельською оповіддю, коли Спаситель в'їжджав на ослі до Єрусалима, люди встеляли йому дорогу пальмовим гіллям. Відтоді й бере лік освячення гілок. У нас таким деревом стала верба — поширене й улюблене дерево українців.

Щодо самого свята, то найдужче полюбляють його діти. Після освячення лози, дітлахи, випереджаючи одне одного, намагалися проковтнути по кілька «котиків» — щоб горло не боліло. Трохи старші жартома билися гілками, примовляючи: «Будь великий, як верба, а здоровий, як вода, а багатий, як земля!»

За християнським звичаєм, свята верба має магічну, цілющу й очисну силу. Скажімо, відваром з гілок умиваються, напувають хвору людину, лікують ревматизм. Товчене листя з освяченої верби добре гоїть рани, а настоянку на її листі вживають проти шлункових захворювань.



Крім того, господарі, повертаючись із церкви з посвяченою вербою, йшли одразу на город чи в поле і садили по кілька гілочок, «щоб росла Богові на славу, а людям на вжиток». Решту несли до хати й ставили на покуті.

Сам собі лікар



СМІХ КРІЗЬ СЛЬОЗИ

Усмішка... Дитині треба шість тижнів, поки вона вперше з'явиться на її губках. Діти сміються найбільше — до 400 разів на день, дорослі рідше — до 15. А даремно. Адже сміх звільняє від стресу, поліпшує кровообіг і навіть сприятливо діє під час грипу. Ми сміємося, серце починає прискорено битися, частішає пульс, очищаються бронхи, легенева вентиляція досягає максимальної інтенсивності, кров насичується киснем, «торжествує» печінка. І внутрішньої напруженості як не бувало.

Особливо прикрашає сміх жінку, вигідно замінюючи їй навіть грим. До речі, чоловіки більше уваги звертають на жінок, які сміються голосно, дзвінко і часто.

Сміх сміхом, а як же сльози? Їх значення також велике. На думку психологів, сльози — здоровий спосіб вивільнити свої емоції. Вони не спричиняють болю, спалюють негативну енергію. Як і сміх, допомагають нам розслабитися, виводять токсини — хімічні сполуки, які утворилися, поки ми нервувалися. У той час, коли ми плачемо, виділяється справжній знеболювач —бетаендорфін. Це щось на зразок аспірину. Крім того, сльози нейтралізують фізичний біль. Встановлено також, що після плачу люди не тільки почуваються краще, а й мають гарний вигляд!

Отож якщо ви можете так само легко розплакатися, як і розсміятися, вважайте, що вам дуже пощастило: у вас «розум у ладу з серцем».

Спорт

Чуже свято в «рідних стінах»

Першість України. Перша ліга. 32-й тур: ФК Черкаси —Буковина — 0:0. Металіст — Кристал — 2:0. Хруслов, 30 з пенальті, Карабута, 53. Сталь — Поліграфтехніка — 0:1. Миколаєнко, 73. Зоря — Металург Н — 0:1. Катеруша, 1. Верес — Динамо-2 — 0:4. Саутін, 43, Косирін, 56, Антюхін, 60 з пенальті, Самойлов, 85. Волинь — ЦСКА-2 — 0:1. Гогіль, 17. СК Одеса — Хімік С — 1:0. Михайлов, 16 з пенальті. СК Миколаїв —Металург Д — 1:2. Пучков, 78 — Солодкий, 52, Севідов, 89. Хімік Ж — Нафтовик — 1:1. Софілканич, 37 — Барановський, 29, Якубовський, 89 не забив пенальті. Поділля — Явір — 4:3. Малімон, 3, 61, 64, Гаврилюк, 90 — Єрмак, 41, Шуршин, 77, Острівний, 88. Закарпаття — Шахтар — 0:0. ФК Львів — Металург М —1:2. Вільчинський, 80 — Борисенко, 30, 55.

Не знаємо, хто більше здивував у цьому турі —футболісти ЦСКА-2 чи «Волині»? Мабуть, останні. Адже грали на своєму полі після двох поразок у Донецьку і Сіверськодонецьку, мали брати три очки вдома і раптом — конфуз. Мабуть, недооцінили волиняни аутсайдера. Сенсація сталася і в Алчевську, де на очах 7 тисяч глядачів їхні улюбленці програли «Поліграфтехніці». Ще більше глядачів — 8500 — прийшло на стадіон у Миколаєві, де господарі приймали донецький «Металург». Усі розраховували на перемогу СК «Миколаїв», але гості грамотно відбивали напади миколаївців. І після контратаки відкрили рахунок. Граючий тренер Пучков зрівняв його, але за хвилину до фінального свистка кращий бомбардир ліги Севідов поховав надії миколаївців на вихід у вищу лігу.

Така можливість з'явилася у другої динамівської команди, яка розгромила без особливих зусиль «Верес» у його стінах. І якщо кияни в наступному турі «розберуться» в Луцьку з розгубленою «Волинню», то зможуть відірватися від конкурентів.

І взагалі в цьому турі гості виявилися сильнішими від господарів — 3:6 на їхню користь при трьох нічиїх. Виявивши «гостинність» стосовно гостей, господарі нетолерантно поставилися до суддів. Кучер із ФК «Черкаси» за нецензурну лайку на адресу В. Авдиша (Сімферополь) був вилучений з поля. Так покарано і рівненчанина Бучковського, який штовхнув у груди суддю О. Крана з Харкова.

Команди розмістилися в турнірній таблиці так: Металург Д — 75 очок, Динамо-2 — 64, Металург М і Волинь —по 62, Нафтовик — 59, Сталь — 57, СК Миколаїв — 56, Буковина — 53, Поліграфтехніка — 52, Хімік С — 49, Металург Н — 46, Явір — 44, Зоря — 42, ФК Львів - 41, СК Одеса — 38, Шахтар — 34, Хімік Ж, ЦСКА-2 і Верес — по 33, Закарпаття — 30, Металіст і Кристал — 29, Поділля — 27, ФК Черкаси — 20.

Директор, натисни на гальма!

Увечері 18 березня на автодорозі Миколаїв —Кіровоград сталася трагедія. П'ятнадцятирічний учень Бобринецького ПТУ Юрій Вдовиченко після спожитої чарки хмільного сів за кермо мотоцикла і не впорався з керуванням. Мотоцикл перекинувся, підліток загинув.

Це лише один факт із сумної статистики. А вона така: тільки у 1996 році на вулицях та шляхах України сталося 6304 дорожньо-транспортні пригоди за участю дітей, в яких загинуло 448 і отримали поранення 6252 дитини віком до 16 років.

І хоч порівняно з попереднім роком кількість автотранспортних пригод у цілому зменшилася, становище з дитячим дорожньо-транспортним травматизмом залишається складним. Викликає занепокоєння поведінка дітей на дорогах. Через недотримання ними правил дорожнього руху виникло 3073 аварійні ситуації.

Однією з причин трагедій на дорогах за участю дітей єназадовільна організація вивчення правил поведінки на шляхах і вулицях в учбово-виховних закладах освіти. Вимоги ст.20 Закону України «Про дорожній рух» стосовно підготовки всіх учнів за програмами, які надають можливість отримати права водія під час навчання в школі чи ПТУ, установами освіти повсюдно не виконуються. Це наголошувалося і на засіданні Державної комісії з безпеки дорожнього руху, яке відбулося наприкінці 1996 р.

Не вирішується Міністерством освіти також проблема підготовки в педагогічних вузах відповідних фахівців для викладання правил руху у школах. Не займаються перепідготовкою педагогічних працівників з цього предмету і інститути удосконалення вчителів. Взагалі Міністерство освіти та його підрозділи на місцях не проявляють ініціативи у вирішенні проблем попередження дитячого дорожньо-транспортного травматизму, навіть втрачають ті позиції, які вже були напрацьовані. Щоб не бути голослівною, наведу приклад. На цей навчальний рік правила дорожнього руху були включені в школах в обов'язкову програму. Зараз ці тематичні заняття віддані на підкуп директорів шкіл. А з практики ми знаємо: чимало педагогів-керівників вважають вивчення таких предметів справою другорядною. Аж доки не доходить діло до трагедії. То, може, її краще попередити?

Марія ВЛАСЕНКО,
старший інспектор з особливих доручень УДАІ МВС України, підполковник міліції.

Нема вірнішого приятеля, як добра дружина

Люстерко

ПРО ЧОЛОВІКА судять по його дружині. За кожним удачливим чоловіком стоїть жінка, яка підтримує його в особистому і діловому житті. Дехто подумає: така дружина — справжній скарб. Проте бачили очі, що вибирали. Буває, тільки після кількох років спільного життя відкривається сутність «половини», яку деякою мірою може передбачити гороскоп.

Овен-дружина не має собі рівних у честолюбстві й ентузіазмі. Вона надихає свого чоловіка на нові справи, дає розумні поради. Але надто нетерпляча у розв'язанні проблем, частенько забуває, що дім для чоловіка — це передовсім тиха і затишна гавань.

Телець-дружина дуже любить гроші, гарні речі і комфорт. Багатьом чоловікам до вподоби керуватися здоровим глуздом і діловою хваткою цих жінок. Однак жінка-Телець часто вперта і надмірно матеріалістична.

Близнята-дружина прагне бути в усьому незамінною. Особливо підходить військовим і дипломатам. Вона не бурчить на чоловіка і не згадує старих помилок.

Рак-дружина має дивовижну здібність створювати домашній мікроклімат. По-материнськи любить чоловіка, а він відчуває себе главою сім'ї. Проте вона має і недоліки — надмірну настирність і недовірливість.

Лев-дружина не здатна на другорядну роль. Найвище щастя для неї — високопоставлений чоловік. Невтомна трудівниця у житті вона не терпить неуваги з боку чоловіка. Часто буває егоїстичною.

Діва-дружина вважає за краще триматися в тіні: не любить активного суспільного життя. Щаслива з чоловіком, який займається науковою або іншою інтелектуальною працею. Діва мало піклується про свою зовнішність, часто жертвує своєю кар'єрою заради чоловіка.

Терези-дружина над усе цінує свою свободу, а не чоловіка: прагне знати кожний його крок. Легко заводить нових друзів і міняє місце проживання. Будучи аналітиком, дає ділові поради, швидко схоплюючи суть проблеми.

Віддана **Скорпіон-дружина** — власниця у коханні. Вона мужньо переносить усі негаразди.

Стрілець-дружина полюбляє пригоди і авантюри. Їй не імпонує життя заради грошей. Хоча хатня робота її втомлює, вона гостинна господарка.

Для **Козерога-дружини** успіх — результат наполегливої праці і самопожертвування. Вона ощадлива та економна.

Для **Водолія-дружини** гроші важать мало. Її щастя у духовному житті. У чоловікові цінує високі ідеали. Надихає його на творчий пошук. Цнотливість жінки-Водолія — відсутність підозри і ревнощів.

Риби-дружина не прагне командувати чоловіком і заперечувати йому. Вона цінує його як опору в житті, довіряє йому і ніколи «не пиляє». Для неї понад усе —щастя і спокій чоловіка.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 276902.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311071.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.